

הדודה של מנש

מאת אילן חצור

דמויות

משפחת בביוף

מנש - אבא, בן 47 .

ויוי - אמא, בת 45 ,

שירן - הבת, בת 18,

לירון - הבן הבכור, בן 22 ,

פנינה – דודה של מנש, בת 80

משפחת הררי

גדעון - אבא, בן 55

גוני (גילה) - אמא - בת 48

זיו – הבן הצעיר, 23.

יצחק - בן 85, אבא של גדעון.

שר האוצר – חבר של גדעון

המחזה הועלה לראשונה בתיאטרון חיפה בשנת 2010

בימוי: אלון אופיר

תפאורה: מיכאל קרמנקו

תלבושות: אורן דר

מוזיקה: ישראל ברייט

שחקנים: רבקה גור, ישראל גוריון, נורמן עיסא, אודיה קורן, אבי פניני, סלבה ביברגל, אני דדון, גיל וייס, אפי ביבי.

מערכה ראשונהתמונה 1 – בית משפחת הררי

(עשן נכנס אל הבית, נכנסת גוני, תחבושת על פניה, מרחרחת, הולכת בעקבות הריח, פותחת חלון, עוד עשן סמיך נכנס פנימה.)

גוני   מה זה שריפה? אני לא מאמינה, עוד פעם... (צועקת החוצה) סליחה!
אתם שם! היי! יום נעים! אתם מוכנים לזוז מפה בבקשה? כל העשן נכנס אלינו לבית!

קול   (מבחוץ) מצטער גברת זה לא אנחנו זאת הרוח. רוצה פולקע?

גוני   לא, זאת לא הרוח, זה המנגל שלכם. עכשיו תקחו אותו ותזוזו מכאן.

קול   ואם לא נזוז מה תעשי, תדרסי אותנו עם הארבע על ארבע שלך?

גוני   לא, אבל אני מודה שהרעיון מפתה. קדימה עופו מפה!

קול   מצטער אין לנו כנפיים, אבל פולקע דווקא יש, רוצה אחת?

גוני   לא תודה.

קול   אני מתחנן על הברכיים גבירתי, קחי כבר פולקע, תאכלי ותסתמי את הפה. הנה אני זורק לך אחת...

גוני   חוצפן, שלא תעז...

נשמע קול ניפוץ חלון, שוק של עוף (פולקע) מתעופפת אל הבית, נכנס זיו.

זיו   מה קרה? מה קרה?

גוני   מהר, תתקשר למשטרה! לא, לחברת אבטחה, לא בעצם לאבא, נו תעשה משהו...

זיו   מה קרה? (מרים פולקע) מה זה? פולקע?

גוני   אל תיגע זאת ראייה! אני לא מאמינה, שבר לי את הויטראז' הבלגי, 2500 \$ למטר.

- זיו מי שבר?
- גוני איזו חבורה של ברברים, כבר שבוע שני ברציפות, מתיישבים שני מטר מהגדר שלנו ועושים על האש, הערתי להם בעדינות, אז הברברי הראשי קם צועק עלי וזורק עלי פולקע. נו תתקשר כבר!
- זיו (מציץ מהחלון) למי? אין שם אף אחד. הם הסתלקו.
- גוני מי היה יכול להאמין שבמקום הכי יוקרתי בארץ יהיה לי מצד אחד כפר ערבי עם מואזינים וגנבות, מצד השני עיירת פיתוח עם טיפוסים כאלה ומנגלים וצעקות... זה אבסורד.
- זיו הייתי אומר שזה די סמלי לא?
- גוני בינינו ובין הערבים עוד הצליחו לבנות חומה, אבל מה נעשה עם אלה, שום חומה לא תציל אותנו מאלה.
- זיו נכון, צריך לפתוח להם את הלב...
- דוני את הלב? נו באמת, לך תספר לאחד כזה שכבר שבוע אני עובדת כמו מטורפת על אירוע התרמה למפעל הזנה לילדים פה באזור, הרי כמו שהוא נראה הילדים שלו יהיו ראשונים בתור לאוכל. איכפת לו? מזיז לו? אני בעיניו עשירה מסריחה, וזהו. אוף, גם ככה אני בלחץ היסטרי מהאירוע הזה, יש לי מליון דברים לארגן, ואני צריכה אותך, אתה יכול לעזור לי עם הדבר הכי חשוב.
- זיו אני?
- גוני (מבחינה בפניו) מה זה, מה קרה לך בפנים?
- זיו מה קרה לי בפנים? מה קרה לך בפנים?
- גוני שפוצים. משבר גיל חמישים, ואתה?
- זיו: הייתי בהפגנה בנגב, חטפתי מכות משוטרים.

- גוני הפגנה? בנגב?
- זיו למען זכויות הבדווים.
- גוני אתה באמת מריח כמו בדווי...?
- זיו איך את יכולה להריח משהו עם האף הזה?
- גוני אם היית יודע כמה הוא עלה... אפרופו נגב, תגיד, מה שלומו סבא יצחק בימים אלה?
- זיו הגוף בסדר, הראש... פעם ככה פעם ככה. כשהוא בפוקוס הוא חריף כמו פעם. אבל לפעמים הוא בפלאשבקים שחבל על הזמן, יכול לבלות ימים שלמים בשיחות ועידה עם כל מנהיגי העולם.
- גוני אני כל כך שמחה שאתה עוד שומר איתו על קשר.
- זיו באמת? כי אף פעם לא התענינת...
- גוני זה כל כך לא בסדר, ההתעקשות הזאת של אבא. הגיע הזמן שאבא וסבא יתפייסו.
- זיו מה קרה? מריחים איזו ירושה באויר?
- גוני מה פתאום? אנחנו לא צריכים ממנו כלום. בכל אופן לא משהו חומרי. אני חייבת אותו לאירוע שלנו.
- זיו חנוכת הבית?
- גוני זה קודם כל אירוע צדקה.
- זיו עבור מי?
- גוני עבור... זהו שרציתי מפעל הזנה לילדים, אבל מסתבר שלפני שבועיים היה אירוע עבור ילדים רעבים שני רחובות מפה, כזה חוסר התחשבות. אני צריכה למצוא משהו חדש

- זיו יופי, אולי תתרימי למען הבדווים?
- גוני בדווים? זה לא אטרקטיבי. אני כבר אמצא משהו, מסכנים לא חסר. מה שכן חסר לי זה מישהו שיתן לאירוע שלנו חסות. מישהו על רמה, בעל השפעה, כמו סבא.
- זיו אני מבין, את רוצה שסבא יצחק יתן לך חסות לאירוע?
- גוני לא. אני קודם כל רוצה שהוא ואבא יתפייסו. אחר כך נדבר על הכל.
- זיו (מבין משהו) הוא יכול לעזור גם לי! עם הקשרים שיש לו באפריקה...
- גוני מה אפריקה?
- זיו אני נוסע לאפריקה, אני אספר לך אחר כך, אני הולך לדבר איתו. איך לא חשבתי עליו?
- גוני תזמין אותו אלינו לארוחת ערב.
- זיו לא בטוח שהוא יסכים לבוא.
- גוני אתה תשכנע אותו. תגיד לו שאבא מוכן לבקש סליחה.
- זיו את בטוחה? כי כל פעם שאני מזכיר את השם של סבא - אבא רותח.
- גוני אז אבא יירגע. ואפרופו אבא – אף מילה לאבא

תמונה 2 – בית משפחת בביוף

נכנסים לירון ושירן, לירון בבגדי גולף

שירן אמא אני זז לעבודה, ואחר כך לבקר את דודה, (לשירן) שירן תעזבי אותי כבר, תביני, כל מי שאני מכיר מהגולף הוא או זקן או נשוי, או שניהם.

שירן אז מה?
יוצא, שירן אחריו

ויי ביי מותק. ואת לאן?

שירן לקניון.

ויי עם הנעליים הכי טובות שלי?

שירן מאמי עוד לא קלטת? אין לי נעליים.

ויי תורידי אותם תכף ומיד, מה קרה לך, לוקחת בלי רשות? הן היחידות שנשארו לי. את הגוצ'י הרסת לי, מלאת אותן חול.

שירן מה זה גוצ'י...?

ויי אורגינל!

שירן מסין. תשלימי עם זה, בגלגול הזה את כבר לא תנעלי גוצ'י אורגינל. לי אולי עוד יש סיכוי.

ויי יכול להיות, עד אז תלכי עם הסניקרוס.

שירן הם קרועים, עדיף כבר ללכת יחפה!

ויי אז תלכי יחפה.

שירן. יופי של תשובה. יחפה זה שלב אחד לפני רעבה. אני מוזנחת, אבדתי צלם

אנוש! איזה הורים אתם? אין לכם אחריות כלפי הילדים שלכם? זהו? עשיתם אותם, נהניתם, ושכחתם שהם קיימים? שיש להם צרכים? עכשיו

אני מתקשרת לרווחה של המועצה, שתבוא עובדת סוציאלית ותוציא אותי מהבית, עכשיו!

- ויי אין בעיה, את יכולה לצאת לאן שאת רוצה - רק לא עם הנעליים שלי.
- שירן בסדר. הבנתי. (חולצת את הנעלים בזעם) קחי את הנעליים שלך. (מחליטה) אמא, שלא תנסי אפילו לעצור אותי, למה יש גבול לסבל שלי. אני לוקחת את הכסף של הדודה.
- ויי (עוצרת אותה) חכי. את רוצה להסתבך? אבא צריך לבוא כל רגע. הוא הלך מהבוקר לראיון עבודה. אם הוא התקבל אולי לא נצטרך. אם הוא לא התקבל... לא תהיה לו ברירה.
- שירן אבא? עבודה??? עוד לא הבנת למי את נשואה? אפילו פועל זר היה נותן לנו רמת חיים יותר גבוהה מהאבא הזה.
- ויי את, קודם נראה אותך מביאה מישהו הביתה, ואני לא מתכוונת לאלה שיוצאים מכאן בבוקר עם חיוך של חתול ג'ינג'י שמן שנפל על דלי שמנת, ואחר כך לא רואים אותם יותר.
- שירן בואי נתחלק בכסף שלה רק שתינו. למה אנחנו צריכות את אבא בכלל?
- ויי כי היא הדודה שלו! וכי הוא יהרוג אותנו אם הוא יידע, והוא יידע, כי את לא תתאפקי ותרוצי לקנות את הקניון. עדיף לנו שהוא יעשה את זה, אנחנו רק נהנה מהפירות.
- שירן אבל יש לו עקרונות (מחקה) "אף אחד לא נוגע בכסף של דודה, רק על גופתי המתה, אני אמות לפני שאני אקח ממנה שקל..." (נשמע קול נפילה וקללה מבחוץ)
- ויי רגע, יכול להיות שזה קורה ברגע זה... (צועקת) מנש אתה בסדר? (נשמעת גניחת כאב כתשובה) לא, זה לא קורה. הוא מגיע, אני אבשל אותו, את תשבי ואל תעשי כלום!
- שירן את זה אני עושה בקלות. (מתיישבת)

- נכנס מנש מדדה על קביים, עם צווארון אורטופדי וחגורה סביב הבטן, עצבני.
- מנש   שישרף החדר מדרגות המסריח והחשוך הזה, יחד עם כל הבלוק וכל השכונה, ושתחרב הלשכת עבודה ושימות מי שהמציא את תוכנית ויסקונטין, שתחרב ויסקונסטין ברעידת אדמה, ושישרפו הקיבוצים וכל העשירים שלוקחים לנו את הכסף ואת הים ואת האויר, הלואי תיפול פה מחר פצצת אטום אירנית ותעיף את כל המדינה הזאת לחור שממנה היא יצאה. שלום אבא בבית!
- ויי   התקבלת לעבודה?
- מנש   התקבלתי, שירן, אבא שלך הולך לעבוד ברפת.
- ויי   מזל טוב! (לשירן) את רואה! חושבת שאת יודעת הכל? יש הפתעות בחיים! אבא שלך הולך לעבוד ברפת!
- מנש   אבל התפטרתי.
- שירן   את רואה?
- ויי   איך כבר התפטרתי? איך?
- מנש   עבודה קשה! ומתלכלכים בחרא, ומזיעים, וצריך לקום בארבע בבוקר... אמרתי להם, בסדר, אבל למה ארבע בבוקר? עשרים שנה לא עבדתי, תנו להתרגל! נתחיל בעשר ולאט לאט, בהדרגה... ישר ארבע בבוקר? רק ציפורים קמות כל כך מוקדם, אני נראה לך תוכי?
- שירן   פועל זר, אמא פועל זר...
- ויי   אתה לא בסדר מנש. היית צריך לקחת את העבודה.
- מנש   לא מספיק שברתי את הגב פעם אחת בשביל המדינה בצבא, עכשיו אני צריך לשבור אותו בשביל פרות?! את כמו הפקידה בלשכה, אני אומר לה, אסור לי להתכופף, פרץ לי הדיסק, (מרים את חולצתו, מתחתיה יש לו חגורה אורטופדית) אני מראה לה, יותר מזה? הנה, בעינים שלך, אני לא

יכול לזוז בלי החגורה - לא מאמינה לי, שולחת אותי לעבוד עם פרות...
(מסיר החגורות מהבטן ומהצוואר ומוסר לנשים) עצר לי את הדם החרא
הזה.

- ויי   מנש, אכזבת אותי.
- מנש   כן? למה שאת לא תעבדי קצת? יושבת כל היום בבית כמו בטטה, עוד מעט יצאו לך שורשים מהרגליים.
- ויי   אני 15 שנה פרנסתי את המשפחה הזאת. עכשיו תורך.
- מנש   בבקשה - את רגילה. די, כמה אפשר? הכל על הגב השבור של מנש?!
אני לפחות מביא משהו מהנייר טואלט, אתן מה?
- שירן   אני לומדת.
- מנש   אז מה? את יכולה לעבוד אחרי הצהרים.
- שירן   אני חייבת ללמוד. נכשלתי באנגלית.
- מנש   לא נורא, חמודה, העיקר שהעברית שלך טובה.
- שירן   ואין לי נעליים!
- מנש   תקחי מאמא, אתן הרי אותו מספר, גם בנעליים גם באיי קיו. כן, את וויי,
בחיים אל תנדנדי לי יותר שאני אמצא עבודה, היום אני הבנתי סופית
שעבודה - זה לא בשבילי.
- ויי   מה כן בשבילך?
- מנש: עסקים.
- ויי   איזה עסקים בדיוק?

- מנש   לחתוך פינות, לגזור קופונים, לקבל קומיסיונים, עמלות עמלות עמלות .
עסקים. כמו בניר טואלט, אבל בגלובלי. הזדמנות אחת, זה כל מה שאני
צריך, ואז מי יעצור אותי? מי?
- ויי   ההוצאה לפועל. הם היו פה היום, השאירו לך צו מעצר.
- מנש   לפחות לא לקחו את הטלויזיה?
- ויי   רצו אבל לא יכלו, הכל רשום על שם הדודה.
- מנש   תודה לאל, לפחות נראה כדורגל היום.
- ויי   משה ניתק לנו את הכבלים. לא מוכן יותר שנהיה על הכבלים שלו יותר
- מנש   צודק, אני חייב לו על שנה.
- ויי   היו פה גם מחברת חשמל, רצו לנתק את החשמל. אם שירן לא היתה
עושה עינים לטכנאי, עכשיו היינו בחושך.
- שירן   אני הייתי צריכה לעשות קצת יותר מ"עיניים"...
- מנש   לפחות את עוד מביאה תועלת. לא כמו אחיך.
- ויי   סליחה הוא היחיד שעוד מכניס כסף הביתה
- מנש   שמונה שנים מסתובב בגולף ולא זורק עצם. אני בא לבקר אותו, אומר לו
"תכיר לי את הקליינטורה, נשווק להם נייר איכותי לסביבה, איכותי לישבן"
– כלום, כאילו אני אויר.
- שירן   הוא אגואיסט, אתה יודע כמה פעמים אני באתי אליו למגרש, התחננתי
שיכיר לי מישהו עשיר? הוא לא מוכן.
- מנש: ואני השקעתי בו...
- ויי   מה בדיוק השקעת בו?

מנש	מכות רצח הייתי צריך לתת לו כדי שילך לגולף ולא לבית ספר. בזכות זה היום הוא עילוי.
שירן	אבא הוא כולה מביא מקלות, שפוט.
מנש	עילוי! אני מאמין בו. הוא עוד יסדר את כולנו. חוץ מזה אני לא בונה רק עליו. מנש בביוף לא שם את כל הביצים שלו בשקית אחת.
ויי	איזה מין תשובה זו לילדה יחפה ולאמא שלא ראתה קוסמטיקאית שלושה חודשים?
מנש	העולם מסתובב, הזמן לא עוצר מלכת והמבין יבין
שירן	לא מבינה כלום.
מנש	קצת סבלנות והכל יסתדר. הכסף של דודה... במקרה הכי גרוע...
שירן	אבא, המקרה הכי גרוע זה עכשיו.
מנש	אף אחד לא נוגע בכסף של דודה כל עוד היא בחיים! לי יש עקרונות!
ויי	מנש, מתי בפעם האחרונה היית אצלה?
מנש	מה? רק לפני... אה.. שבועיים... חודש? לא, חודשיים (נוכח מבטי האשמה) מדכא אותי הבית אבות.
ויי	אז לידיעתך לירון היה אצלה לפני כמה ימים, חזר הרוס. היתה לה עוד התדרדרות, היא מחוסרת הכרה.
מנש	אבל איך? איך? בפעם האחרונה שבקרתי אותה היו בה יותר חיים מכל הזקנים והצוות ביחד, טרור היא עשתה להם שם. היתה המלכה של הבית אבות, וככה נפלה?
ויי	הרופא שלה אמר ללירון שמנסים לתת לה איזו תרופה חדשה אבל... (מנענעת בראשה) זה כבר ענין של זמן.

- מנש איי, הלב נקרע. לא מגיע לה, מלאך, מלאך הדודה הזאת.
- ויי נשמה טהורה, אם היא היתה יודעת שהגענו למצב כזה קשה, היא היתה נותנת ברצון.
- שירן איזה נותנת? בחיים לא נתנה לי שקל.
- ויי אנחנו גרים בבית שלה. אם לא היא היינו ברחוב
- מנש באהבה היתה נותנת... עבדה כל כך קשה עבור הכסף הזה, חסכה מעצמה... (פאזזה) ויוי, תני לי שניה לעצמי. (נשאר לבד, מתלבט) מנש, הולכים על זה. לא, אסור לי. (פאזזה) מצד שני... לא כואב הלב שככה הכסף שוכב בחושך, לבד, עצוב? הכסף סובל, הדודה סובלת, אנחנו סובלים, לא עדיף שלפחות מישהו אחד יהנה? (מחליט) טוב, אני רוצה לעשות שיחה עם כל המשפחה. לירון? איננו, יותר טוב. הוא כבר מסודר, זה לא ענינו.
- נכון שכבר כמה חודשים אני אומר לכם שאסור לגעת בכסף של דודה כל עוד חיה. ככה האמנתי וככה אני מאמין גם היום. אבל מה לעשות שהחיים לא מפסיקים להוריד עלינו כאפות? מה לעשות שהמציאות יורקת על כל מה שאנחנו מאמינים בו? מה לעשות שהחיים שלנו נהיו תוכנית הישרדות, רק בלי המצלמות ובלי הפרס? ושלא תבינו מזה כאילו אני מוותר על העקרונות שלי, עקרונות זה הדבר הכי חשוב בחיים, אבל יש רגעים בחיים, כמו הרגע הזה, שצריך להפריד בין העקרונות (לוקח נשימה) ובין החיים. שירן המזרון! נוכח. ויוי הסכין! נוכח..
- לוקח את הסכין, נעמדים מעל המזרון
- מנש כמו אמא היתה בשבילי.
- ויי סבלה הרבה מסכנה
- מנש שאלהים יברך אותך דודה.
- ויי ושיקצר את הסבל שלך. אמן

- מנש   במותה ציוותה לנו את החיים.
- מנש קורע את המזרון, פוץ ושטרות כסף מתעופפים באויר. בני המשפחה אוספים אותם בשמחה.
נכנסת הדודה, עם מזוודה, הם לא מבחינים בה.
- דודה   שלום ! חזרתי! (שלושתם נעמדים, קופאים)
- מנש   זהו! אני חוזר בתשובה, יש אלהים, הרגע עמדנו והתפללנו שתהיי בריאה, הרגע! חבל שלא בקשנו מליון דולר. ביקר לי... לא ככה ויוי?
- יוי   עמדנו שלושתנו והתפללנו, מי היה מאמין? איזה נס! נס!
- דודה   לא נס ולא בטיח, קבלתי תרופה חדשה.
- מנש   ואיזה יופי את נראית... יותר טוב ממני!
- דודה   לא יכולתם לחכות הא? איך התגעגעת למזרון שלי, חלמתי עליו, למה שחטתם אותו, מה עשה לכם? לחזור לבית שלי רציתי, למיטה שלי, למשפחה שלי, לא משנה שלא באתם לבקר, העיקר לקבל קצת יחס חם אחרי הבית אבות המגעיל, זה כל מה שרציתי.
- מנש   דודה יהיה בסדר, אנחנו נסדר לך את החדר ונתפור לך את המזרון כמו חדש...
- דודה   אבל את הלב שלי, מנש, מי יכול לתפור? הלב שלי...
רועדת, קורסת על הכורסא. הבנות רצות לעזור לה
- דודה   אל תיגעו בי! תראו איך הבית נראה דיר חזירים עשיתם ממנו, דיר גנבים. אתה בדיוק כמו אבא שלך, הוא שדד את אחותי ואתה שודד אותי, משפחה של גנבים, חוץ מלירון, הוא לא היה נותן לכם לגנוב
- מנש   אני מצטער דודה, הגענו עד פת לחם, אם המצב לא היה קשה אני הייתי נותן למישהו לגעת לך בכסף? את הידיים הייתי חותך לה! אבל מה יכולתי לעשות? תסתכלי עלי, איזה גבר אני? אחד שלא יכול לפרנס את המשפחה שלו.
- דודה   אז לגנוב? ועוד ממני?

מנש	הייתי בטוח שאת... (תופש את עצמו) איזה יופי שחזרת. האור חזר לחיי
דודה	אתה עוד מובטל?
מנש	לא בדיוק, אני עובד על פרוייקט עסקי...
דודה	מובטל.
מנש	כן
דודה	בסדר. אתה תעבוד אצלי, או שאתה תעשה עבודות שירות, מה אתה מעדיף?
מנש	אצלך, רק אצלך.

תמונה 3 – בית משפחת הררי

גדעון	(נכנס, טרוד) גוני, מה שזה לא יהיה – לא עכשיו.
גוני	תתעודד! יש לי חדשות נהדרות לגבי החנוכת בית! זה הולך להיות אירוע שידברו עליו שנים, השגתי מעצב מצוין, פיליפ אוחנה, הלאונרדו דה וינצ'י של עיצוב אירועים, הוא יקרן, אבל זה מאסט. כי עם כל האינפלציה של אירועי צ'ריטי שיש כאן אתה חייב לעשות משהו מהמם אחרת אנשים לא יתרמו. חוץ מזה, דברתי עם דר. יניב, עוד שבוע אני נכנסת לשאיבת שומן. הולכת להיות לך אשה חדשה!
גדעון	זה כבר טוב...
גוני	אוף, גם כן אתה עם האנרגיות האלה. אפרופו אנרגיות אולי יש לך רעיון עבור מי כדאי להתרים באירוע? רציתי ילדים רעבים אבל...
גדעון	כן, יש לי רעיון.
גוני	יופי, אתה מכיר מישהו שבאמת צריך? אבל שיהיה אטרקטיבי.

- גדעון   מכיר מצוין.
- גוני   מי מי?
- גדעון   אנחנו, משפחת הררי, אנחנו! זהו, נגמר! כבר חצי שנה אני אומר לך שאנחנו בדרך למטה ואת לא מוכנה להפסיק לרגע עם האירועים שלך והשיפוצים שלך, כבר חצי שנה את נראית כמו אתר בניה! למי יהיה כסף לשלם על הבית הזה ועל כל השטויות שלך?!
- גוני   די, אתה מגזים. אנחנו לא...
- גדעון   אנחנו כן.
- הממשלה קיצצה עוד פעם את הסובסידיות, המשקיעים שלי לא מוכנים לתת גרוש, הבנקים סוגרים לי את האשראי. מה הפלא? כבר חצי שנה לא הכנסתי לקוח חדש אחד!!
- גוני   מה? הזקנים ממשיכים לא למות?
- גדעון   מאות קליינטים ממתינים בתור, ואני לא יכול להכניס אותם, כי כבר חצי שנה אף אחד לא מתפנה. סליחה, טעות, היום היה לנו פינוי ראשון אחרי חודשיים, אחת פנינה גורביץ', זקנה סיעודית גוססת, קיבלה איזו תרופה חדשה והתעוררה לחיים, חזרה הביתה.
- זיו   (נכנס) היא צריכה לקבל פרס. הבן אדם הראשון שאי פעם יצא חי מאחד מבתי האבות שלך.
- גדעון   זיו עוף לי מהעינים. (לאשתו) התרופות האלה הורגות את הביזנס. אין קליינטים חדשים – אין הכנסות. על הקליינטים הקיימים אני רק מפסיד. כל שנה, מגיפת השפעת בדצמבר ינואר מורידה את התפוסה ב 20 אחוז. השנה- אפס. אף אחד לא התפנה. זה בניגוד גמור לכל חוקי הטבע, שלא לדבר על התכנית העסקית.
- גוני   טוב... אל תאבד תקווה, הם לא יחיו לנצח, לא?

- גדעון יש לי רק מוצא אחד. שבוע הבא אני משחק גולף עם שר האוצר, אם הוא לא יעזור, אף אחד לא יעזור.
- זיו אבא, אולי במקום להוציא לזקנים את הנשמה, למה שלא תציע להם לגמור אותם במכה?
- גוני נו באמת זיו!
- זיו אני בטוח שרוב הזקנים יעדיפו למות מוות מהיר מאשר לחיות עוד כמה שנים במוסדות שלו, זה גם הרבה יותר הומני ככה, לא אבא?
- גדעון ואם לא מספיק שמפעל החיים שלי עומד להתמוטט, הנה מה שאני מקבל מהבן שלך הפרזיט, ששנים מתבטל על חשבוני, ועוד מעז להטיף לי מוסר. תודה זיו.
- זיו תמיד שמח לעזור אבא
- גוני גדעון, חשבתי ש... אולי זה הזמן לחדש את הקשר עם אבא שלך
- גדעון מה?
- גוני הוא יכול לעזור. (גדעון קורע בזעם ניר) גדעון, תפגש איתו...
- גדעון רק אחרי שהוא ישכב לצד אמא שלי, שהוא הרג.
- גוני עכשיו הוא הרג? לא הוא הרג, ולא אתה הרגת, היא פשוט מתה.
- גדעון בסדר בסדר. יש לך עוד רעיונות כאלה, או שאני יכול ללכת לנוח קצת? (יוצא)
- גוני (לזיו) הגזמת לגמרי קודם.
- זיו אוי אמא, את ראית פעם באיזה תנאים חיים הזקנים בבתי אבות שלו? קופי הניסוי ששחררנו מהמעבדות באוניברסיטה קבלו יותר שטח למגורים.

אתה משווה קופים לבני אדם? קופים צריכים מרחב. חוץ הזקנים שם במילא לא זזים הרבה... תוריד את הידיים מהויטראז' הבלגי או שאני אייבש גם אותך. אפרופו לייבש, דברת עם סבא?	גוני
כן.	זיו
נו?	גוני
אין עם מי לדבר.	זיו
כלומר?	גוני
הוא חשב שאני רונלד רייגן. ננסה ביום אחר. איך הלך עם אבא?	זיו
ננסה ביום אחר	גוני

תמונה 4 - בית משפחת בביוף

כמה ימים אחר כך. הדודה יושבת על כורסה. חובשת פיאה חדשה, בני במשפחה מתרוצצים סביבה.

דודה	ויי !
ויי	כן דודה
דודה	קחי דלי וסמרטוט ותבריקי את הרצפה
ויי	כן דודה
דודה	שירן!
שירן	כן דודה
דודה	את קודם כל תתלבשי
שירן	אני לבושה
דודה	אז איך זה שאת גודלת והבגדים שלך רק נהיים קטנים? יאללה תעזרי לאמא שלך בנקיון
שירן	כן דודה
דודה	מנש!
מנש (נכנס) כן דודה	
דודה	כוס תה עם אחד סוכר
מנש	יצאתי בזול
דודה	תחזור, תסייד את הקירות, תשטוף את הרצפה עם אקונומיקה, תפזר ריח נעים, שתגמור תחזור אני אגיד לך מה עוד לעשות.
מנש	שירן! תסיידי את הקירות, תשטפי את הרצפה, תפזרי ריח... די דודה אני עייף.

- דודה   מנש, של מי הבית הזה?
- מנש   שלך.
- דודה   של מי הטלויזיה?
- מנש   שלך.
- דודה   מי שילם על הכבלים?
- מנש   את.
- דודה   חכם אתה לא, אבל זכרון יש לך. בוא תעזור לי...
- מנש   אבל דודה, בשביל מה הבאתי לך כסא גלגלים?
- דודה   בשביל מה יש לי אותך? (מנש תומך בה היא מדדה לשירותים) עוד פעם אחת אתה מכבה לי את האור בזמן שאני בפנים, אתה לא מקבל כסף לסיגריות.
- מנש   שירן! בואי מתוקה קחי את הדודה לשירותים ואל תכבי לה את האור למה אני לא אקבל כסף לסיגריות...
- הדודה ושירן יוצאות, ויוי נכנסת
- מנש   מאיימת עלי... איך נפלת, פעם אל קפונה לא היה מעז לאיים על מנש בביוף, היום...
- ויי   בא לי לתת לה כדורים שנראים כמו הכדורים שלה אבל אין בהם כלום.
- מנש   עד כאן ויי, אני יש לי עקרונות!
- ויי   מנש, יש לך כתם לידה על הגב, שפשפת בין הרגלים וחובות עד הראש, עקרונות – אף פעם לא היו לך ואל תתחיל להמציא לי עכשיו!
- מנש   אני בחיים לא אעשה דבר כזה לדודה.
- ויי   גם אני לא. סתם, פנטזתי...

- מנש לפנטז זה כיף... הרסה לי את החיים, פגעה לי בזכויות אזרח, בזכות שלי להתאגד, מה יש לבן אדם כמוני להפסיד, חוץ מהחופש שלו?
- לירון (נכנס, נסער, בידו מכתב) בני זונות, בני זונות...
- ויי מה קרה? נהיית כמו אבא שלך, נכנס ומקלל?
- לירון אתם לא מאמינים מה קרה. אבא, צדקת בכל מילה שאמרת על המדינה המסריחה הזאת. אני מצטער שלא האמנתי לך.
- מנש שטויות ילד, כל אחד מקבל את היריקה לפרצוף, זה רק ענין של זמן. מה זה המכתב?
- לירון עזוב את המכתב, אני בא לבית מרקחת, לקנות לסבתא את התרופה, פתאום הרוקחת בודקת בנירות שלה ואומרת לי שלפני שבוע הועדה שמינתה הממשלה הוציאה את התרופה של סבתא מסל התרופות! מהיום היא צריכה לשלם על התרופה מחיר מלא...
- מנש בעיה בשבילה? היא יכולה לקנות את "טבע"
- לירון שלושים וחמישה אלף שקל לחודש אבא! זאת עלות התרופה!
- ויי מה הם נורמלים? אין לנו כל כך הרבה כסף. ומה שיש במזרון לא מספיק
- מנש תגיד והיא לא יכולה בלי התרופה, הא? אין איזה משהו טבעי במקום, פסיפלורה אכיניצינה, פרופוליס משהו כזה?
- לירון שום דבר, התרופה החזירה אותה לחיים, בלעדיה היא לא היתה כאן.
- ויי זה נורא!
- שירן איום ונורא!
- לירון נשאר לה כדורים לעוד שבוע... איך אני אספר לה את זה? זה כמו להגיד לה שהחליטו להוציא אותה להורג... אני לא אספר לה בינתיים, אני אדבר עם אנשים שאני מכיר מהגולף, נתרים כסף, אני לא אתן שהיא תמות...

- מנש   הבנתי... אז עבור הדודה אתה מוכן לדבר עם אנשים מהגולף ועבור
אבא שלך הנכה, אחותך הנחשלת ואמא שלך המוזנחת - לא.
- ויי   אמא שלך מוזנחת
- לירון   מה אתה משווה, עבורה זה חיים ומוות, עבורך זה נייר טואלט
- מנש   לפעמים בן, גם ניר טואלט יכול להיות ענין של חיים ומוות!
- ויי   צריך קודם לשבת ולחשוב בנחת, מה זה אומר? מה באמת טוב לה? מה
טוב למשפחה?
- מנש   לא תמיד צריך למנוע את הבלתי נמנע.
- לירון   זה לא בלתי נמנע!
- ויי   כל התרופות האלה הן רעל תאמין לי, אני אומרת שפשוט צריך לתת
לטבע לעשות את שלו...
- מנש   בדיוק, מה יותר טבעי מהטבע? (לוקח המכתב) מה זה המכתב הזה?
רשום? (מתעצבן) אתה חתמת על מכתב רשום?! (ויי לוקחת המכתב)
- לירון   כן. לדזור למטה...
- מנש   כנראה אני צריך למות לפני שמישהו יקשיב לי בבית הזה. אלף פעמים
אמרתי לכם לא לחתום על דואר רשום! מכתב רשום יכול לבוא רק
מאנשים רעים שרוצים ממך כסף! ממי המכתב?
- ויי   ממשרד עורכי דין.
- מנש   בבקשה. ברוך הבא יסורים.
- ויי   (קוראת) " מאת ג.ה. נכסים. הרינו לידע אותכם שעם כניסתה למוסד שלנו
חתמה הגב' גורביץ' חתמה על חוזה בו היא מתחייבת שהדירה
שבבעלותה ברחוב ... תעבור, לאחר מאה ועשרים, לידי חברת ג.ה. נכסים
בע"מ וזאת בתמורה לדמי האשפוז. " היא העבירה את הדירה על שמם!

- מנש אבל דודה עזבה את הבית אבות, היא גרה על הגב שלי.
- ויוי "על אף עזיבתה את המוסד, ולאור ההפסדים שנגרמו למרשי, ולפי סעיף 6ג קטן בחוזה, תועבר הדירה לרשות החברה". קבלת תשובה? "הרינו לידע אותכם שעל פי החוזה על הנכס להיות ריק מדיירים, ומצפים מכם להתארגן בהתאם."
- מנש זה הכל?
- ויוי לא. "אנו מאחלים לגב' גורביץ' בריאות ואריכות ימים."
- מנש מה עשית דודה מה עשית? בסדר בלי לחץ.
- ויוי מה בלי לחץ? זורקים אותנו מהבית!
- מנש כתוב שם שהדירה תעבור אליהם אחרי מאה ועשרים, נכון? הדודה בקושי בת שמונים, לא? שיחפשו אותי עוד 40 שנה
- ויוי חמור, אחרי מאה ועשרים זה במלים יפות אחרי שהיא תמות...
- מנש איזה תמות? עם התרופה החדשה שלה היא חיה יותר טוב מכולנו ביחד, הלואי עלי לחיות ככה... (נעצר, מבין) אני לא אשאיר אבן על אבן במדינה הזאת, אני אלחם על החיים של דודה כמו שנלחמתי על החרמון! כמו אמא היא היתה בשבילי, מה יותר טבעי מאמא? אני אתן לה למות? אני אוציא את הכסף לתרופה הזאת מהפה של שר הבריאות, מהעינים של שר האוצר. אני אגנוב, אני אשרוף, אני אשדוד בנקים, אני ארצח אם צריך! היא כמו אמא בשבילי, אני אתן לה למות?
- ויוי כל הכבוד מנש, זה הגבר שלי!
- דודה (מבחוץ) מנש!
מנש רץ כמוכה אמוק

תמונה 5 - בית הררי

- זיו אמא, סבא יצחק הסכים לבוא אלינו לארוחת ערב
- גוני תודה מתוק שלי, תודה, זה נפלא, הורדת לי מהגב קוף בגודל של זה ששבר לנו את הויטראז' הבלגי.
- זיו אפרופו קופים, רציתי לספר לך על הפרוייקט באפריקה...
- גוני בשמחה, אתה יכול להיות גאה בעצמך ...
- זיו כן אני מאוד גאה, זה פרוייקט הומניטרי מדהים. הבעיה הכי גדולה באזור שנהיה בו היא המלריה...
- גוני נהדר נהדר...
- זיו מה נהדר במלריה!?
- גוני (מתרגשת) הוא ואבא ייתפייסו, ההרמוניה תחזור למשפחה, ואני אקבל חסות כזאת לאירוע שלי, שלכולם פה יצאו העיניים. הכל בזכותך. ובזכותי.
- זיו את לא מקשיבה לי.
- גוני בודאי שאני מקשיבה לך. מקשיבה וקשובה. אפרופו חוסר קשב, אל תגיד כלום עדין לאבא. אף מילה. כן, מלריה, חשבתי שיבשו כבר את הביצות?
- זיו באפריקה אמא באפריקה.
- גוני נורא נורא מה שקורה שם... (מקבלת סמס) איזה אסון!
- זיו זה באמת אסון הומניטרי...
- גוני 550 שקל לבקבוק שמפניה? כפול מאה שלושים, כמה זה יוצא?
- זיו המון. לא עדיף לתרום את זה ישירות לנזקקים?
- גוני מה הנזקקים יעשו עם שמפניה?

תמונה 6 מגרש גולף.

גדעון ושר האוצר משחקים גולף. לירון הקאדי מגיש להם מחבטים, הם עושים הפסקה, לירון מגיש להם כוסיות, שותים, מציתים סיגרים. לירון נעמד בצד, מהסס...

- שר   מרטיני מצוין. עוד תגיע רחוק בחור.
- לירון   תודה. אדוני שר האוצר סליחה, אני...
- גדעון   דורון! אנחנו באמצע משחק.
לירון מוותר
- שר   כן גדעון איפה היינו?
- גדעון   הגענו לקו האדום. אני חייב לקצץ בהכל, באוכל, בחוגים, בכוח אדם... אני מתבייש להביט לזקנים בעינים, זה מה שמגיע לאנשים שבנו את המדינה הזאת בשנים האחרונות שעוד נותרו להם? אנשים שבזכותם אני ואתה משחקים לנו גולף ושותים מרטיני? מה אני צריך את זה על המצפון שלי? אני כבר מזמן הייתי סוגר את כל המוסדות שלי, כלכלית זה הצעד הכי נכון אבל מה אני אעשה עם החוסים? מי יקח אותם? בתי החולים לא רוצים אותם, המשפחות שלהם לא רוצות אותם. אולי אני אביא אותם באוטובוסים אליך למשרד האוצר ואשאיר אותם שם?
- השר   אפילו לא בצחוק
- גדעון   אז לאן לקחת אותם? אולי ישר לבית קברות? זה מה שבמילא יקרה אם המדינה לא תעזור, כבר עדיף לחסוך מהם את הסבל.
- השר   חס וחלילה.
- גדעון   חס וחלילה. אלה ההורים שלנו, תחשוב על ההורים שלך... (פאזזה)
- השר   כן... אפרופו. (מסתודדים) דברת עם אבא שלך?
- גדעון   בודאי. הוא אמר ש... שהוא ידבר עם מי שצריך, יהיה בסדר.

שר זה לא מה שאני שומע מהחבר שלי בסיירה ליאון, גדעון. הוא עדיין לא יכול לכרות שם את היהלומים. חצי מליארד דולר הוא שילם על הזכיון והאנשים שלו עדיין לא יכולים להיכנס לשטח, שולטות שם כנופיות מזוינות והם לא מקבלים ליווי של הממשלה. כל ההשקעה יורדת לטמיון, הוא מאוד מודאג, והוא ישראלי יקר... (פאזזה) מאוד מאוד יקר, לי, למדינה, לכולנו.

גדעון אני יכול להבין.

שר הבנה אני מקבל מהפסיכולוג שלי, ממך אני צריך שתדבר את אבא שלך, שידבר כבר עם הנשיא שם, שיורה לצבא שלו לשמור על הכורים. זה הכל.

גדעון הבנתי.

שר אתה מתחיל לעצבן אותי גדעון.

גדעון זה לא שאני לא רוצה לעזור, פשוט יש בעיה...

שר אז במקום להתבכיין כמו ילדה תהיה גבר ותפתור אותה! כי אם לא תפתור אותה, הבעיה של חבר שלי תהיה הבעיה שלי, ואם אני בבעיה, אז אתה בבעיה כפולה ומכופלת, במיוחד לאור המצב הבעייתי שלך מלכתחילה.

גדעון זה יסודר, אני אדבר איתו.

השר חשבתי שכבר דברת איתו. סמכתי עליך. הבטחתי הבטחות. אתה מאכזב אותי גדעון, ואותי אפשר לאכזב רק פעם אחת.

גדעון אני אזרז אותו.

השר (משנה טון) זה לא שהלב אטום למה שאתה מספר לי על הזקנים, נהפוך הוא - דבר קשור בדבר. הרי אם מה שדברתי עליו יתממש, והיהלומים יתחילו להגיע ארצה, מדינת ישראל תרוויח הון מהיהלומים האלה, מקומות עבודה חדשים, מסים... ואז יהיה מאיפה לעזור! המדיניות שלי היא ברורה - כמה שיש יותר אוכל על השולחן, ככה נופלים ממנו יותר

פירורים. זה מה שיפה בגלובליזציה, יהלום שנכרה במעמקי אפריקה, יכול לחלל גדולות ונצורות בסעיפי תקציב הרווחה של מדינה במזרח התיכון, במיוחד בסעיפים הנוגעים לסובסידיה לבתי אבות. קוראים לזה אפקט הפרפר, כמדומני.

- גדעון   בהחלט בהחלט.
- השר   גדעון יקירי, יש לי הרגשה שזו תחילתה של שרשרת הפסדים מופלאה. אני זז. אגב עוד שבועיים אנחנו יושבים במשרד על התקציב לשנה הבאה. עד אז אני מקווה שתתגבר על כל הבעיות. כולנו חייבים לתת כתף כדי לשרוד את הימים הקשים האלה, אחרת כל זה (מצביע סביבו) - פוף. (לוחצים ידיים, פונה לצאת, לירון שהתאפק עד עכשיו עוצר אותו)
- לירון   אדוני שר האוצר, אני מצטער להפריע לך, אבל אני חייב. שמי לירון בביוף, לפני שבועיים הועדה שמינית קיבלה החלטה להוציא מסל התרופות תרופה בשם...
- גדעון   דורון!
- לירון   יש לי דודה שאם היא לא תקבל את התרופה הזאת היא תמות...
- השר   אף אחד לא ימות, תן לגדעון את הפרטים ואנחנו נטפל בה.
- גדעון   דורון! השר בא לפה לנוח, לא לעבוד! אני מצטער.
- השר: אני רגיל. כל אחד דואג לדודה שלו או לסבתא שלו, רק אני צריך לדאוג לדודות ולסבתות של כו-לם. יהיה בסדר, בחור. (לגדעון) פוף.
- יוצא
- גדעון   איך אתה מעז להטריד את השר? מה אתה נכנס עם סיפורי סבתא?
- לירון   אכזבת אותי, חשבתני שאתה ווינר.
- גדעון   מה אתה מדבר? מה הפרצופים האלה שעשית לי כל המשחק?
- לירון   הפסדת בכוונה.

- גדעון   שטויות , אני בחיים לא הפסדתי בכוונה!
- לירון   תסתכל לי בעינים ותגיד את זה שוב.
- גדעון   (פאזזה) אתה ממזר, שקט שקט אבל ממזר.
- לירון   בהתחלה חשבתי שאולי תפשת יום רע, אבל אז הבנתי שהמשחק עבורך הוא בכלל לא הענין, הכל פוליטיקה.
- גדעון   זה היה מקרה מיוחד. אני תמיד משחק לנצח.
- לירון   הערכתי אותך כמקצוען, חבל שקלקלת.
- גדעון   מה אתה מבין? אני לא צריך קאדי שיתערב בשיחות עם האורחים שלי, עוד היום אני אדבר עם ההנהלה פה שיתנו לי מישהו אחר...
- במהלך דבריו לירון מציב כמה כדורים ומכה בכדור הראשון, הם עוקבים אחרי מעופו, גדעון נדהם מהדיוק
- גדעון   מה זה היה?!
- לירון   זה? האח של זה (מכה בכדור אחר במדויק) והחבר של זה (מכה) והבן דוד של זה (מכה).
- גדעון   מה? איך???. אתה מבין שברגע זה שברת שני שיאי מועדון? אף אחד לא עשה את זה במסלול הזה מעולם! סתם מזל, תעשה את זה עוד פעם (לירון מכה שוב, גדעון רץ, משקיף חוזר) אתה צריך להתחרות, להיות מקצוען, למה אתה לא מתחרה?
- לירון   אין לי מי שיממן אותי.
- גדעון   יש לך. מרגע זה אני הספונסר שלך. אנחנו נבנה לך יופי של קריירה, נוציא אותך למחנות אימונים באמריקה.
- לירון   סבבה, אבל אני לא יכול עכשיו, אתה מבין, דודה שלי במצב קשה, ויש לה רק אותי.

- גדעון אני מציע לך קורסים עם אלופים של טורניר מסטרס ואתה עם הדודה שלך?
- לירון היא בעצם דודה של אבא שלי. זה לא משנה, היא זקוקה דחוף לתרומה.
- גדעון תרומות זה אשתי. אצלנו בבית יש חלוקה ברורה:אני מרויח את הכסף, אשתי מחלקת אותו. לירון אז אולי אתה יכול לתת לי את הטלפון של אשתך...
- גדעון עזוב, למה שלא תבוא אלינו הביתה לארוחת ערב, אנחנו נדבר על קריירת הגולף שלך, ואתה וגוני תדברו על סבתא שלך.
- לירון דודה שלי. אולי אני יכול להביא אותה אתי? תראו איזה בן אדם מקסים היא.
- גדעון (ממהר) תביא את דודה שלך, את סבתא שלך, את מי שאתה רוצה – הבית פתוח.
- לירון אתה בטוח?
- גדעון פתוח, אז קבענו?
- לירון קבענו
- גדעון כמה שנים אתה הקאדי שלי, דורון?
- לירון לירון. שלוש שנים.
- גדעון נו, אז הגיע הזמן שנכיר, כמו שצריך, יום שישי, שמונה בערב. יוצא

תמונה 7 - יום שישי, לפנות ערב, רחוב

נכנסים מנש, ויוי, שירן, בדרכם למשפחת הררי. רעש ואורות של מכוניות עוברות...

- שירן: אני מזיעה מתחת למייק אפ! מתי מגיעים?
- ויוי: כל התסרוקת הלכה לי. התחננתי לאבא שניסע במונית.
- מנש: מונית? אחרי כל הכסף שהוצאתן על הבגדים והנעליים והתסרוקות והאיפור והפילינג, לא נשאר כסף לאוטובוס!
- ויוי: היתה לנו ברירה? אנחנו חייבים לבוא אליהם לבושים כמו מליון דולר, שלא יהיו לנו רגשי נחיתות.
- שירן: בדיוק. אסור לנו לשדר שאנחנו עניים, כי עניים זה מה זה לא לענין.
- ויוי: עניים זה דוחה. תזכור את זה מנש, אל תתחיל שם עם כל המרירות! לירון!
- מנש: די כבר שתיכן. במדינה כמו שלנו – שיתביישו העשירים!
- ויוי: הוא התחיל. חשבתי שאתה רוצה לעשות ביזנס. אף אחד לא ירצה לעשות עסקים עם מי שלבוש סמרטוטים.
- מנש: לא רוצה לא צריך. מנש בביוף לא יורד על הברכיים לפני אף אחד, לא משנה כמה כסף יש לו! אני אולי עני, אבל אני עני גאה. לירון!
- שירן: בגלל זה גם תשאר עני.
- מנש: גברת בביוף, פה את עושה טעות בסדר גודל סלולרי, את מדברת על מנש הישן, הלוזר – מנש ההוא מת. הלילה נולד מנש החדש! אני הורדתי מעלי את הנאחס כמו נחש שמפשיל עור יבש. מספיק שיתן לי לספק נייר לחצי מהבתי אבות שלו אני מסודר בחיים. לירון! שאני אעזור לך איתה בעליה? (יוצא לעזור לו)

- ויוי שירני מאיפה את מכירה את הבן שלהם?
- שירן זיו? הוא היה חונך שלי לאנגלית בשנת שירות שלו. הרגשתי שהוא נדלק עלי, אבל אז יום אחד פתאום הוא עזב. אין, זאת ההזדמנות של החיים שלי, אם אני לא תופשת אותו עכשיו, בזמן שהגוף שלי בשיאו – הלכה עלי- אני גומרת עם בעל מהבלוק ממול, שוקלת שמונים קילו ומטפלת בשלושה ילדים עניים. שירן עם גוף כמו שלי, לא מגיע לי משהו טוב יותר בחיים?
- ויוי אף פעם לא הייתי בבית של מיליונרים. נורא בא לי לראות ארון בגדים של מיליונרית, את כל הנעליים שלה. אני רוצה שתהיה חברה שלי וגם שתקנא בפשטות של החיים שלי. נו איפה לירון?!
- שירן למה הוא היה בכלל צריך להביא את הדודה הזאת איתנו?
- ויוי כי הוא חשב שזה יפתח לעשירים את הלב. אמרתי לו, לירון, עם הפה שנהיה לדודה בזמן האחרון - עדיף שיראו אותה בתמונה. לא שמע לי.
- שירן מה שאני לא מבינה זה מה פתאום אנחנו הולכים להתרים עבור הדודה? את בעצמך אמרת שצריך לתת לטבע לעשות את שלו.
- ויוי את היופי לקחת ממני, את השכל מאבא שלך. עוד לא החלפת דיסק? לא מבינה שאם ניתן לטבע לעשות שלו, כולנו נעבור לגור בחיק הטבע?!

מנש נכנס עם לירון הדוחף את הדודה בכסא גלגלים

- מנש ...זוכר שהיו לך את הבגריות ורצית לעזוב את העבודה בגולף? מה אני אמרתי לך? בחיים אל תעזוב את הגולף. להידבק לתחת של העשירים זאת הבגרות האמיתית! זה יעזור לעתיד שלך פי אלף מכל בחינה, והנה! אחרי שנים שאיפה שלא שמתי את היד לא צמח דשא, עכשיו צמח יער. סוף סוף ההשקעה שלי השתלמה.
- לירון הגענו! (מנש עוצר. מכה על ראשו)

ויי	מה קרה?
מנש	אתה בטוח שזה הבית לירון?
לירון	בטח. כתוב משפחת הררי
מנש	מכל הבתים בקיסריה, דוקא הבית זה?
לירון	אבא אתה בסדר?
מנש:	(כמעט בבכי) הנה הגורל שלך מנש, שתמיד מביא אותך על יד, רק בשביל שיוכל לירוק לך בפרצוף מקרוב. אנחנו לא יכולים להיכנס!
כולם:	מה?
מנש	חוזרים הביתה!
שירן	אבל למה?
מנש	לא יכול להגיד. חוזרים הביתה.
שירן	אולי אתה חוזר הביתה, אני נכנסת
לירון	גם אני.
מנש	כנסו, כנסי גם את אשתי. כנסו ותשאירו את אבא שלכם ברחוב עם הכלבים והחתולים. מה אני מדבר? פה הכלבים והחתולים חיים יותר טוב ממני. אני אחכה לכם כאן, ליד הפח זבל, או בתוכו.
לירון	אבל מה קרה אבא?
שירן	עזוב אותו בואו ניכנס.
מנש	(מתפרץ) אתם לא מתביישים?! מי הביא אותכם עד הלום?
לירון	אני?

- מנש   אתה? אתה פה רק כי אני שלחתי אותך! זאת היתה התכנית שלי! ואם אני לא נכנס – אף אחד לא נכנס, כי אנחנו משפחה, ואני ראש המשפחה!
- ויי   וככה אנחנו גם נראים.
- מנש   (במצוקה גדולה, לעצמו) אולי היא לא תזכור...
- ויי   מי לא תזכור? מנש מה עובר עליך?
- מנש   (לוחש לה) לפני שבועיים רבתי פה עם בעלת הבית.
- ויי   ו...?
- מנש   עשיתי נזק.
- ויי   נזק במלים או נזק במעשים?
- מנש   שניהם.
- ויי   הבנתי. הביתה ילדים, ואל תשכחו להגיד תודה לראש המשפחה, שדפק לכם את העתיד, בפעם המי יודע כמה.
- מנש   (יש לו רעיון) לא לזוז! מנש בביוף אף פעם לא אומר נואש. לירון תביא את הדודה.
- לירון   למה?
- מנש   אני צריך אותה לעשר דקות, אני אחזיר לך אותה אל תדאג.
- לירון   מה אתה עושה?
- מנש   היא הדודה שלי! תן לי אותה אין זמן. (נאבק איתו ולוקח אותה)
- לירון   לאן אתה הולך?
- מנש   (יוצא) ווי יש לך מספריים?
- ויי   של צפורניים.

מנש   בואי אני צריך שתעזרי לי. אתם חכו לי פה, אל תזוזו.
(ויזי יוצאת איתו, שירן ולירון מביטים זה בזה , לא מבינים מה קרה)

תמונה 8 , אותו הזמן, בית הררי

- גדעון   מה עשית? איך העזת להזמין אותו מאחורי הגב שלי?
- גוני   הוא לא הולך ונהיה צעיר, וגם אנחנו לא. אם יקרה לו משהו לפני שהספקתם לחזור ולדבר, אתה לא תסלח לעצמך.
- גדעון   אין לי מה להגיד לו. חמישים שנה הוא התעלל באמא, בגד בה על ימין ועל שמאל, לא נתן לה לעסוק במה שהיא אהבה, השתמש בה כמו סמרטוט לקריירה הדיפלומטית המהוללת שלו, ואז כשהיא מתה הוא מעז להאשים אותי במוות שלה? כאילו אמא שלי ראתה בטלויזיה את הכתבה על הזקנים "המסכנים" בבית אבות שלי, והתביישה כל כך בבן שלה עד שחטפה דום לב? מה הוא מקשקש? שנים היתה לה מחלת לב! מה יש לי להגיד לו מה?
- גוני   אז אין לך מה להגיד לו?
- גדעון   או הו יש לי הרבה מאוד מה להגיד לו.
- גוני   לכן הזמנתי אותו, כדי שסוף סוף תדברו, ותוכלו להמשיך הלאה.
- גדעון   הוא גרש אותי מהשבעה של אמא שלי!
- גוני   תעזור לי איתו, אני מבקשת, אתה יודע כמה האירוע הזה חשוב לי. זה כרטיס הכניסה שלך ל... לשורה הראשונה, לאיפה שאנחנו רוצים להיות.
- גדעון   איפה שאת רוצה להיות!
- זיו   (נכנס) נו אבא, תעזור לאמא, אתה לא יודע שהיא תזמנה את כל הניתוחים הפלסטיים שלה לפי האירוע שלה?
- גוני   נכון, אסור שמהו ישתבש.
- זיו   אבא, סבא יצחק עדיין מצפה שתתנצל בפניו.

- גדעון מי הבטיח לו דבר כזה?
- זיו אמא.
- גוני זיו! (לבעלה) רציתי להעמיד אותך בפני עובדה. אולי לא היום, אבל בעוד שנה שנתיים אתה עוד תגיד לי על זה תודה...
- גדעון: אני לא מתנצל על כלום! (יצחק נשמע מדבר באנגלית מבחוץ) מה סבא יצחק עושה שם?
- זיו הוא בשיחה עם הנשיא של סיירה לאון.
- גדעון מה???
- זיו הוא מדבר איתו בשבילי!
- גדעון מה זאת אומרת בשבילך?
- זיו אני נוסע לאפריקה. עוד חודש כזה. יצרתי קשר דרך האינטרנט עם קבוצה של אקטיביסטים מכל העולם שמעוניינים כמוני לתרום לעולם השלישי ואנחנו ...
- גוני אבל הבטחת לנו שהשנה תלמד ברצינות.
- גדעון לא עכשיו גוני
- זיו אני לא יכול יותר לשבת באוניברסיטה וללמוד פילוסופיה בזמן שמיליוני בני אדם סובלים ומתים ממחלות שאפשר להחלים מהם עם קצת אנטיביוטיקה.
- גדעון זיו...
- גוני שלוש שנים שאתה מתחיל אוניברסיטה, לומד חודשיים ועוזב!
- גדעון גוני!
- גוני פעם לעיירת פיתוח, פעם לכלביה, עכשיו לאפריקה?

גדעון	גוני! מה הסיפור של סבא עם הנשיא שם?
זיו	הנשיא היה בהשתלמות בארץ לפני איזה 40-50 שנה, סבא היה החונך שלו ומאז הוא מעריץ אותו. אז בקשתי מסבא שידבר איתו שהפרייקט שאנחנו מקימים שם יקבל ליווי של הצבא, כי היתה שם מלחמת אזרחים ויש שם עדיין המון אלימות...
גדעון	איזה פרויקט? יהלומים?
זיו	ממש. נראה לך? אנחנו הולכים לפתוח...
גדעון	בסדר בסדר. אז הנשיא שם עדיין מעריץ את סבא?
זיו	תכף נראה. הוא מדבר איתו עכשיו.
נכנס יצחק	
זיו	נו סבא?
יצחק	(חוזר ומגיש לזיו את הטלפון הנייד) זיו אתם לא תקבלו ליווי של הצבא.
זיו	באסה. למה?
יצחק	אתם תקבלו ליווי של המשמר הנשיאותי בכבודו ובעצמו!
זיו	(מחבק ומנשק את סבו) אתה המלך. המלך של סיירה לאון
יצחק	הנשיא שם יעשה כל מה שאני אבקש ממנו.
גדעון	אבא אני מתנצל אם פגעתי בך או באמא.
יצחק	סלחתי. (מתחבקים)
גוני	תודה לאל. יצחק, אפשר לשים את העבר מאחורינו ולפתוח דף חדש?
יצחק	ממשלת ישראל רואה בהתנצלות צעד ראשון אך לא מספק!
גדעון	איזה ממשלה?

הממשלה שאני עומד בראשה!	יצחק
מה אתה עוד רוצה אבא?	גדעון
פיצויים.	יצחק
פיצויים?	גדעון
שילומים. כמו שאמרתי לקנצלר גרמניה : הר קנצלר, להגיד סליחה זה לא מספיק! (אומר משהו בגרמנית)	יצחק
יצחק?	גוני
Her magisty the queen of England, it is a (במבטא אנגלי מושלם) great privilege and honor for me to be awarded by your highness as a knight of the kingdom...	יצחק
(לזיו) מה עכשיו?	גדעון
הוא מקבל תואר "סר" ממלכת אנגליה.	זיו
כבר אנגליה? לפני רגע הוא היה בגרמניה. אבא!	גדעון
I'm not finished yet!	יצחק
ממשיך לדבר עם אנשים דמיוניים בשפות שונות: צרפתית, יפנית, איטלקית, ערבית	
אבא אתה תוכל לבקש מהנשיא של סיירה לאון עוד משהו? בשבילי?	גדעון
כן גידלה, מה אתה רוצה?	יצחק
שיתן ליווי צבאי לחברה הישראלית דאיימונד אינטרנשיונל? שיוכלו לכרות שם יהלומים? זה אינטרס מאוד חשוב אבא, מאוד חשוב!	גדעון
מה שתמצא, גידלה.	יצחק

- גדעון תודה אבאל'ה. (ממהר לשלוף נייד ומחייג) כבוד השר, זה אני. אני מצטער להפריע לך ביום ששי, אבל יש לי חדשות מצוינות... אבא שלי יעזור לנו... כן כן... הוא כאן על ידי... עוד שעתיים לפחות ... בשמחה, ברוך הבא.
- גוני סליחה, יצחק...
- יצחק (בצרפתית) או לה לה . ויי מדמוזאל, וזט טרה ז'ולי, אנשנטה, את נשואה?
- גוני כן, לבן שלך. אם אפשר, גם לי יש בקשה קטנה ממך.
- יצחק (בגרמנית) יא ביטה ?
- גוני אני עורכת פה אירוע התרמה עבור ילדים, לא, בעצם עבור... מלחמה באלצהיימר. היינו מאוד שמחים לקבל את החסות שלך.
- יצחק נטורליכ. פראו קנצלר.
- גוני יצחק, זאת אני, גוני.
- יצחק גוני! את נראית מצוין. פצצה אמיתית. צעירה מיום ליום.
- גוני (מוחמאת, מסמיקה) תודה תודה. (לגדעון) תלמד מאבא שלך. (ליצחק) אתה הבנת מה שאמרתי על האירוע?
- יצחק כן כן, היה איזה אירוע לכבודי, מי לא היה שם?
- גוני אני מדברת על אירוע שיהיה, עוד שבועיים.
- זיו אולי הקנצלר והפראו קנצלר יתנו לסבא קצת מנוחה?
- גוני הוא רוצה לענות!
- יצחק פותח את פיו כאילו לדבר, מפהק ונרדם. מפליט נחרה
- גוני זה היה כן או לא? אני חייבת לדעת, זה קריטי עבורי.
- (צלצול בפעמון של באינטרקום.)

- גוני: בשעה כזאת?
- גדעון (נזכר) שכחתי. זה דורון, הקאדי שלי. הזמנת אותי אלינו
- גוני לכבוד מה?
- גדעון הוא כשרון פנומנלי בגולף, אני רוצה להחתיים אותו על חוזה אימוץ לפני שמישהו יחטוף אותו.
- גוני אוי גדעון שתהיה לי בריא. לא יכולת להודיע לי?
- גדעון יהיה בסדר, הוא חמד של בחור, מנומס. אחד שעושה משהו עם החיים שלו, בדיוק ההפך מהבן שלנו. תהיי נחמדה אליו.
- (אל הבית נכנסת משפחת בביוף. שירן, ויוי, לירון עם הדודה, ואחריהם מנש (עם הפאה של הדודה))
- מנש שלום לכולם, אני מנש בביוף, אבא של לירון והסוכן שלו. בית מקסים, מי המעצב שלכם?
- גוני גדעון! (כמעט מתעלפת)

חושך - סוף מערכה

מערכה שניהתמונה 1

(כמה דקות אחר כך, משפחת בביוף בצד אחד, למעט שירן שמסתודדת עם זיו, גוני וגדעון מסתודדים בצד השני.)

- מנש   אולי נלך? נתקענו להם באמצע...
- ויי   דוקא בגלל זה, ככה אני מקבלת מבט אמיתי על החיים שלהם, אני לא הולכת. רק תזהר עם הקול שלך. כבר הייתי בטוחה שהיא זיהתה אותך קודם.
- מנש   עם הפאה היא בחיים לא תזהה אותי, חוץ מזה היא בשוק.
- מנש   פרצוף וגו'רה כמו שלך לא שוכחים, תאמין לי.
- מנש   מגרד לי הראש...
- גוני   (בצד) אבל גדעון, הזמנת את הבחור, לא את כל החמולה...
- גדעון   תעזרי לי איתם כמו שאני עזרתי לך עם אבא שלי.
- גוני   עזרת לעצמך.
- גדעון   את לא מתארת לעצמך כמה הבחור הזה חשוב לי, הוא יכול להוציא אותי מהבוץ. היכולת שלו שווה מליונים, אז תהיי נחמדה.
- גוני   אין לי בעיה להיות נחמדה, במיוחד לאנשים כאלה, הבעיה שיצחק פה עכשיו וזה לא מתאים...
- גדעון   נו באמת, יכולים לנחות פה חייזרים - זה לא יזיז לו.
- גוני   אנחנו פשוט לא ערוכים...
- גדעון   מה את מדברת? יש אוכל לעשרים איש.
- גוני   סי פוד. זה לא הולך עם תמונות של רבנים בסלון (פונה אל האורחים) אני מבקשת סליחה על קבלת הפנים. היתה פה אי הבנה, בעלי לא עדכן אותי שאתם...

ויי גם אותך בעלך לא מעדכן? משהו הגברים האלה, שבוע שעבר מופיע לי זה בדלת, עם ארבעה חברים שלו מגודלים כאלה מסריחים ממנגל, אומר לי ויוי אנחנו רעבים, אנחנו רוצים זה וזה וזה, ואני עגבניה אין לי בבית וזה וזה... וזהו.

גוני כן. זה לא שאני לא שמחה לראות אתכם, להפך, אני מאוד שמחה, אתם נראים לי משפחה מאד... מרתקת, פשוט אנחנו באמצע פגישת פיוס משפחתי מאוד רגישה ומרגשת, ואני עוד יותר אשמח אם...

ויי אם נעוף?

גוני אם תבואו בשבוע הבא.

גדעון גוני!

מנש אין בעיה.

ויי יש בעיה! (בגאווה) בשבוע הבא אני לא פנויה.

גדעון גוני!

גוני (מבולבלת מהתקיפות) אז... ברוכים הבאים. שבת שלום

גדעון שבו בבקשה!

זיו את רעבה?

שירן לא

זיו אז בואי נעלה לגג, יש פה כמה כוכבים שלא רואים משום מקום אחר. יוצאים. ויוי מבחינה ביצחק הישן

ויי אה מנש, תראה מי פה!

מנש אה! זה לא ההוא? ראש הממשלה לשעבר?

ויי מקסים... הוא ישן?

- מנש   בטח ישן, אם היה מת בטח היינו שומעים, הלוייה ממלכתית.
- גדעון   זה אבא שלי. יצחק הררי.
- מנש   הספקנו לעשות היכרות.
- לירון   וזאת דודה שלי, שספרתי לך עליה.
- גדעון   כן, מצער מצער... נראה שהם באותו מצב.
- מנש   ממש זוג משמים, הא?
- לירון   זה מוזר, אבל אני חושב שהם מכירים.
- מנש   הוא והדודה? מה אתה מדבר שטויות, אתה יודע מי זה היה?
- לירון   באמת, פעם דודה סיפרה לי, שלפני המון שנים היא עבדה בתור מנקה במשרד החוץ...
- ויי   לירון חמודי, אולי נדבר על ההווה ולא על העבר?
- לירון   את צודקת. גב' הררי, עד לפני כמה ימים היא היתה במצב נהדר. עכשיו היא נובלת לנו מול העינים, חייבים לעשות משהו. כאילו החליטו להוציא אותה להורג.
- ויי   לירון תרגיע.
- מנש   תסלח לבן שלי, שאין לו טקט. הוא כל כך אוהב אותה. יש לו נפש של משורר בגוף של ספורטאי, השילוב המנצח.
- גדעון   אז בואו באמת נדבר על העתיד. הבן שלכם הוא כשרון יוצא דופן, ואני רציתי להציע לו...
- גוני   גדעון! באמת! אחר כך. יום ששי היום. לחיים! לחייכם! שבת שלום!
- כולם   שבת שלום, לחיים...

	מנש	לחיי מדינת ישראל!
ויי	מנש	כל החיים אתה מקלל את המדינה, אחרי חמש דקות בקיסריה נהיית הרצל? (צוחקים)
גוני	גוני	אני מקווה שהאוכל יערב לכם. אוכלים בתאבון רב
גוני	גוני	הוא לא כשר.
מנש	מנש	(עוצר) זה בסדר אנחנו אוכלים הכל. במיוחד אני, במיוחד אם אני רעב.
גוני	גוני	תודה לאל.
מנש	מנש	(דופק כל כוס עם כפית) ואם באוכל עסקינין – גדעון, אני מתעסק לא במה שנכנס, אלא במה שיוצא...
ויי	ויי	מנש...
מנש	מנש	תרשה לשאול אותך: מה רמת הצריכה של ניר הטואלט בבתי אבות שלך?
גדעון	גדעון	סליחה?
מנש	מנש	כי אני רוצה להציע לך מיזם עסקי אסטרטגי, עם אופציה למינוף גלובלי...
ויי	ויי	לא עכשיו.
מנש	מנש	(מתרתח) וויי! את מפריעה לי לעשות עסקים! (גדעון) אני אשאל אותך דוגרי: הזקנים, החוסים, יש להם הרבה יציאות, מה? מכה אמיתית.
גדעון	גדעון	מה? מה?
מנש	מנש	(הולך ומתלהב) מתערב איתך שחצי מההוצאות שלך זה על ניר טואלט ומוצרי היגיינה. רק הדודה הזאת גומרת לנו חבילה בשבוע, מזל שאני קונה בסיטונאות. הזקנים האלה פשוט זוללים ניר טואלט, הצנרת שלהם נוזלת קבוע, הם לא מפסיקים לרוץ לבתי שימוש: אזעקת אמת, אזעקת שוא, שלשולים-עצירויות, שלשולים-עצירויות, אין אצלם מוצק – או נוזלי או

גזים, וזה עוד כלום - תוסיף לזה נזלת, רוק, ליחה ומוחטות בכמויות כאלה
 שאם היו אוספים אותם ומזרימים אותם לכנרת היו פותרים את בעית
 המים במדינה! עכשיו, פה אני נכנס לתמונה! אני יכול לנקות לך את
 הצנרת, תרתי משמע...

לירון אבא! אוכל.

מנש אה... בטח בטח. בתאבון לכולם!
 אוכל בתאבון רב, היתר מביטים בו בהלם, לא נוגעים באוכל. גוני יוצאת להקיא

תמונה 2 - מרפסת, שירן וזיו

- זיו   את יודעת אני אף פעם לא הרשיתי לעצמי להראות לך מה הרגשתי, כי הייתי מדריך שלך...
- שירן   שטויות, המורה להתעמלות חופשי התעסק אתי.
- זיו   היום אני יכול לפגוש אותך במצפון נקי
- שירן   יש לך מצפון מתוק. אז אתה יותר בענין של חו"ל, הא? פריז ניו יורק...
- זיו   כן, רק יותר בכיוון של...
- שירן   יופי, כמוני.
- זיו   לפחות יצא לנו להיפגש לפני הנסיעה, אחרי כל השנים שפנטזתי עליך...
- שירן   ואני עליך... (מתנשקים, עוצרת בחדות) סליחה?! שעה אחרי שנפגשנו אתה מנסה להשכיב אותי? מי אתה חושב שאני? נערת ליווי שבאה אליך הביתה?
- זיו   חס וחלילה, אני בחיים לא... (נבוך מיוסר ומבולבל) אני נורא מצטער, זה לא יחזור על עצמו, אני לא יודע מה קרה לי.
- שירן   אתה כמו כולם.
- זיו   לא באמת שלא, תני לי להוכיח לך שאני אחר...
- שירן   (דרמטית) אני בתולה, אתה יודע?
- זיו   סליחה, אני כל כך מכבד את זה. אני בז לעצמי שהעזתי לחשוב רק על הסיפוק המיידית שלי. סליחה סליחה סליחה, את סולחת לי ?
- שירן   בסדר... רק שתדע שהבתולים שלי זה הדבר הכי חשוב לי בעולם!
- זיו   הבנתי לגמרי. מבחינתי אנחנו יכולים רק להחזיק ידיים.

שירן   אתה בענין של להחזיק ידיים? כי אני דוקא חשבתי ...
יורדת על ברכיה ונעלמת מתחת למעקה המרפסת

תמונה 3 - חדר טלויזיה/סלון.

לירון וגדעון צופים במשחק גולף בוידאו, מתלהבים. מנש נדחף.

- מנש   נו הכושי ההוא כבר הבקיע?
- גדעון ולירון מסתכלים אחד בשני במבט אירוני מלגלג
- גדעון   לא הוא לא הבקיע, המונח הנכון בגולף הוא...
- מנש   עוד פעם דפק אותו השופט, הא?
- גדעון   אין שופט בגולף
- מנש   בושה בושה לעולם מה שקורה עם הכושים. שככה כורתים להם את כל היערות של הגשם ובשביל מה? בשביל נייר טואלט לעשירים. אצלנו בבית - רק נייר טואלט ממוחזר. ודוקא אתם, כבר הספקתי לשים לב, לא משתמשים בנייר ממוחזר, וחבל, כי הייתי יכול להציע לך נייר אקולוגי מעולה. אתה יוצא מהשירותים בהקלה כפולה: גם התרוקנת, שזה... וגם לא יושבים לך כמה עצים על המצפון.
- גדעון   כן, מעניין מאוד. (ללירון) שים לב לסווינג שלו!
- ויי   (נכנסת עם מגפיים מהודרות וכוסית שמפניה) מנש תראה! מתאים לי?
- מנש   לפני רגע הראית לי אותם
- ויי   אתה עיוור? ההם היו דולצ'ה גבנה, אלה גוצ'י
- מנש   אבל אין לך מה ללבוש עם זה. (ויי יוצאת)
- גדעון   תלמד, רק תלמד, זאת חבטה של אלוף עולם.
- לירון   ואו, מדהים.
- מנש   מה ואו? אתה פי אלף יותר טוב ממנו.
- לירון   אבא זה אלוף העולם.

- מנש   אתה אוכל אותו לארוחת בוקר, ככה אתה צריך לחשוב! (לגדעון) חינכתי אותו מאז שהוא תינוק:או מקום ראשון או מכות רצח, או מדליית זהב או כלום, בארבע בבוקר הייתי מעיר אותו, בחורף, ברוח בגשם בשלג, שילך לרוץ על שפת הים, בהרים, מתחת להרים... ככה בונים ספורטאי מנצח. לא כמו הכושי הזה. עכשיו הגיע הזמן לקצור את הפירות, מה אתה אומר?
- גדעון   מאה אחוז, בוא נדבר ביזנס, מה אתה רוצה?
- לירון   טוב, קודם כל אני צריך ציוד על רמה...
- מנש   הוא שאל אותי לירון, מדובר בעתיד שלך, אז אל תתערב. דבר ראשון הוא צריך ציוד על רמה, כל המקלות והכדורים והבגדים הלבנים והכי חשוב אם אפשר האוטו החשמלי הקטן, שלא ילך ברגל ויתעייף.
- (גדעון ולירון צוחקים)
- גדעון   קיבל, מה עוד?
- מנש   אה... אה... דמי השבחה.
- לירון   אבא!
- גדעון   השבחה?
- מנש   בטח, אתה חושב הוא נולד ככה? להפך, נולד עם רגליים עקומות, אני השבחתי אותו.
- גדעון   (ללירון) הוא רציני?
- לירון   אבא, תעשה לי טובה. אתה מתכוון לטוב אבל אתה לא מבין כלום.
- ויי   (נכנסת עם שמלה) איך זה? הולך עם המגפיים?
- מנש   כן אבל חסר איזה תכשיט...

- ויי לא נעים לי, כבר גלחתי לה חצי ארון...
- מנש תקחי זאת מצווה. (יוצאת)
- גדעון (ללירון) אני התכוונתי לממן לך כמה קורסים בארה"ב אצל אלופי מאסטרס, והשתתפות בכמה טורנירים. כל הציוד, בתי מלון טיסות, הכל עלי.
- לירון תודה.
- מנש מה תודה? מה בענין טיסות לבני משפחה מדרגה ראשונה מחלקה ראשונה? בלי משפחה תומכת לציודו הילד לא יקלע.
- גדעון תשכח מזה.
- לירון אין לי מלים גדעון, זה הדבר הכי נחמד שמישהו עשה למעני בחיים...
- גדעון אנחנו יכולים להתקדם? בתמורה אתה תעביר לי 50% מכל הכנסה עתידית שלך...
- מנש שמעתי טוב? אמרת שתקבל 50% מהכנסה עתידית? לידיעתך מכובדי, יש רק שני בני אדם עלי אדמות שיש להם 50% מהבן שלי – אני ואמא שלו. אם אתה רוצה 50%, אתה תהיה חייב לקנות, או ממני או ממני. בינינו? עדיך לך ממני, למה אני עם הרגליים על הקרקע, אשתי יש לה עינים גדולות (נכנסת וויי עם תכשיט גדול ומראה למנש, יוצאת) בבקשה.
- ויי נו איך?
- מנש יופי
- גדעון לירון תסלח לי רגע. (לוקח את מנש הצידה)
- מנש עשית בחכמה, עכשיו אפשר לדבר כמו גבר אל גבר.
- גדעון בוא נבהיר משהו. המשאבים שלי מאוד מוגבלים. אני יכול לתמוך בבן שלך, ובו בלבד.

- מנש תראה גדעון, אני אוהב את הכימיה שיש בינינו, ואני סומך עליך לגמרי. אם הייתי יכול, הייתי משחרר לך את הילד בחינם, עוד הייתי נותן לו כמה שקלים לדרך, אבל זה לא המצב. רצה הגורל והילד הזה סוחב על כתפיים הרזות שלו את התקוות של משפחה שלמה, ופה אני לא יכול לוותר. את עצמי לא איכפת לי לאכזב, אני רגיל, אבל את המשפחה שלי - בחיים לא. לראות את הילדה שלי בוכה כי אין לה נעלים כמו לכל הילדות בכיתה? תבין אותי גדעון, אתה אבא בעצמך, אתה יודע מה זה שילד בא הביתה ואין...
- גדעון אני מבין לגמרי, והייתי שמח לעזור אם הייתי יכול אבל... אני חושב שאתה מסונוור קצת ממה שאתה רואה סביבך, אתה בטח חושב שנפלת לבור של שומן, ובאופן טבעי מנסה לצאת עם כמה שיותר, אבל אתה טועה.
- מנש בחייך, תראה איפה אתה חי.
- גדעון אם היית אומר לך שהכל אשליה, הבית ממושכן, האשראי נגמר, ושאני חי על זמן שאול ובעצם אין לי כלום, היית מאמין?
- מנש לא.
- גדעון אז תאמין.
- מנש יש לך בריכה בחצר שאתה יכול לגדל בה היפופוטמים.
- גדעון כבר כמה חודשים המוסדות שלי מפסידים כסף.
- מנש דוקא בהפסדים אני מבין מצוין. אני מומחה לעסקים במשבר. דבר ראשון אני יכול להציע לך עצה ניהולית...
- גדעון זה לא קשור לניהול. הזקנים הפסיקו למות, ולא נכנסים חדשים. אין לי הכנסות בכלל.
- מנש תראה מה זה, גם לי יש על הגב זקנה שחזרה מהקבר, ואין לי הכנסות. וגם לי סגרו את האשראי, בעצם אף פעם לא פתחו לי אותו. ואתה יודע

מה? גם הבית שלי ממושכן, איזה בן זונה שאם הייתי פוגש אותו הייתי עובר עליו מכף רגל עד ראש עם מלחם וטוריה, לקח לדודה בערמומיות את הבית איפה שאנחנו גרים ואם היא מתה אנחנו ברחוב. אז אם שנינו באותו מצב, איך זה שאני בזבל, ואתה פה?

גדעון תשמור לי מקום בזבל, אני מגיע.

מנש עד כדי כך? לא, לא קונה, אם אתה ואני נטבע, לך יהיה מיכל חמצן, לי יהיו אבנים בכיס. אם אתה ואני נקפוץ מגג של עשר קומות, לך יחכו מכבי אש עם מזרון, לי יחכה שיח של סברס. ככה זה, אתם גם כשאתם נופלים, תמיד יש לכם על מי ועל מה ליפול, כשאחד כמו מנש נופל, הוא תמיד נופל על הראש. יאללה גדעון, תשחרר משהו, שחרר ותשחרר.

גדעון אתה פשוט טועה.

מנש הבנתי. (מרים קולו) לירון! אולי אנחנו צריכים למצוא ספונסר עם קצת יותר יכולות.

גדעון בוא דורון

לירון אני מצטער אבא. אני עם גדעון

גדעון בוא

לירון יוצא עם גדעון, משאירים את מנש מאוכזב.

תמונה 4 – אותו מקום

מנש נשאר לבדו עם שני הזקנים, מאוכזב ומריר.

מנש תראי מה זה. הלירון שלך. למה מי רץ איתו לרופאים באמצע הלילה? מי ישב על ידו חצי שנה בבית חולים אחרי התאונה? מוכר את אבא שלו כמו שאבא שלו מוכר נייר טואלט וכמו שאמא שלו מוכנה להחליף את בעלה בזוג מגפיים של גוצ'י. אני שונא את גוצ'י, אני שונא גולף, אני שונא כל משחק שהוא לא כדורגל. כדורגלנים לפחות מכבדים את ההורים שלהם, זה ידוע. דודה?

דודה (מתעוררת) איפה אני? אני מאוד מקווה שאני מתה, אם לא הייתי רואה אותך הייתי בטוחה שאני בגן עדן.

מנש (ניגש אליה) דודה...

דודה מה עשית לפאה שלי נחש?

מנש (נבהל) דודה אני מתחנן, מתחנן, אל תגידי לי מילה.

דודה מה עשית?

מנש היתה לי נשירת פתאום, הייתי חייב, אני מתחנן (כורע ברך) גדעון ולירון גוני וויי נכנסים, גדעון עם ניר ביד. תופשים את מנש לרגלי הדודה

גוני איזו אהבה, איזו מסירות

ויי כן, מנש קשור לדודה שלו בכל נמיות נפשו.

לירון אבא?

דודה לירון מותק קח אותו ממני.

גדעון דורון...

לירון לירון

גדעון הזכרון דברים.

- דודה איפה אני?
- לירון אנחנו בקיסריה, בבית של גדעון הררי, הספונסר שלי, וזו אשתו גוני, אנחנו מתארחים אצלם, ספרתי לך עליהם...
- גוני (צועקת לה באוזן) מה שלומך? ברוכה הבאה!
- דודה מי זאת המכוערת הזאת?
- גדעון אשתי.
- לירון די דודה לא נעים...
- דודה מה לא נעים? למי אני אעשה חשבון? לאמא שלך, לאבא שלך? לממשלה שלקחה לי את התרופה? לרבנו של עולם שלא מפסיק לעשות ממני צחוק? קודם מכניס אותי לקבר, אחר כך מוציא אותי רק בשביל להכניס אותי חזרה חתיכות חתיכות, לאט לאט... בשביל מה החזרת אותי? בשביל לראות את המשפחה שלי גונבת לי כסף? בשביל להוציא את כל החסכונות שלי על תרופה? לא הספיק לך, רבנו של עולם, הא? היית חייב להביא אותי דווקא לבית הזה? ויז, מנש, לירון, אתם יודעים מי זה האיש הזה?
- לירון דודה, זה גדעון הררי, המארח, בעל הבית.
- דודה כן. בעל הבית שלכם!
- מנש מה?
- דודה שלכם! בית אבות שהייתי בו - שלו!
- ויז מה?
- דודה שאני אמות, הדירה שלי תעבור אליו!
- גוני מה?

- מנש "מרגוע לזקן" זה שלך?
- גדעון בין היתר, כן.
- דודה קוראים לי פנינה גורביץ, אתה לא מכיר אותי, כמוני יש לך אלפים, אבל אני יודעת טוב מאוד מי אתה, ומה אתה.
- גדעון אני דוקא יודע טוב מאוד מי את, שמעתי עליך, קראתי עליך. פנינה גורביץ' ממרגוע לזקן חדרה. את היית המנהיגה שם, את זו שארגנת שביתות כל יום שני וחמישי.
- דודה כל יום שני הורדת לנו עוד מנה מהאוכל וכל יום חמישי קיצצת לנו עוד חוג.
- גדעון (ללירון) עבודה רצית את התרומה? היא כבר עלתה לי הון.
- דודה שום דבר ממה שהבטיחו לנו בסיור היכרות לא נתנו, אבל את הבית שלי לקחת, אז איך לא תהיה עשיר?
- מנש רגע אחד, אנחנו קבלנו מכתב מחברת ג נקודה ה נקודה נכסים. עכשיו אם העברית שלי לא מטעה אותי, ג נקודה ה נקודה זה גדעון הררי לא סימן שאלה סימן קריאה? זאת החברה שלך? היא צודקת במה שהיא אומרת?
- גדעון אני מתאר לעצמי שכן, אנשים שעוברים לבתי אבות משעבדים את רכושם בתמורה...
- מנש אבל היא עזבה!
- גדעון כנראה שהחוזה שהיא חתמה מבטח אותנו גם במקרה של עזיבה.
- מנש אז זה אתה! אתה זוכר מה פנטזתי לעשות לך?
- גדעון משהו עם טוריה לא?
- מנש ומלחם!
- ויי מנש תרגע.

- מנש מה להירגע? מה איתנו? איפה אנחנו נגור?
- גוני גדעון לא יזרוק אף אחד לרחוב. נכון גדעון?
- גדעון כמובן, מקסימום תשלמו שכר דירה...
- גוני כן מקסימום נשלם לכם שכר דירה
- מנש אם היה לנו לשלם שכר דירה נראה לך שהיינו גרים אצל הדודה?
- גוני אנחנו גם נעזור לך עם התרופה. אנחנו נקדיש לכבודך אירוע התרמה שאנחנו עושים פה. גדעון זה רעיון מצוין, זה ישפר לך את היחסי ציבור...
דודה אני לא רוצה את העזרה שלכם, במיוחד לא שלו. (גדעון)
- מנש לירון, אתה מבין מה קורה פה? הוא יזרוק אותנו מהבית, ימכור אותנו וישתמש בכסף לממן לך את הקריירה.
- לירון זה נכון גדעון?
- גדעון בודאי שלא.
- מנש אם ככה תוסיף סעיף בחוזה עם לירון שאתה מחזיר את הבית לדודה.
- גדעון זאת סחטנות!
- מנש להחתים את הדודה במצב שהיא היתה, לוותר על הבית שלה זאת לא סחטנות?
- גדעון הכל חוקי לחלוטין!
- מנש חוקי? לזרוק משפחה ואם בישראל לרחוב? בסדר אין בעיה. ויוי, אנחנו עוברים לגור פה.
- ויוי באמת?
- מנש יש לנו ברירה? לאן נלך? (מתיישבים, לאשתו) תעשי קפה.

- גוני (נלחצת) סליחה אנחנו לא ערוכים, אין לנו ביטוח, וגם אין לנו רשיון ל...
 דודה ש – ק – ט! לירון מותק. קח את הכדורים. (מושיטה לו)
 לירון (נדהם) מה זה דודה? לא לקחת אותם!?
 דודה בשביל מה? עוד יום? עוד שבוע? לא חבל על הכסף שלכם? תחזיר את הכדורים לבית מרקחת, תקח את הכסף בחזרה, שיהיה לך, תן גם לאחותך, להורים שלך. אני מצטערת, אפילו את הבית לא השארתי לכם. סתם מרשעת זקנה אני, מתעקשת על החיים...
 לירון אל תדברי ככה דודה. את לוקחת כדור עכשיו תיכף ומיד.
 דודה לא כדור ולא כלום, די, רוצה למות. ארור הדוקטור שנתן לי את התרופה, אם הייתי יכולה הייתי זורקת לו אותה בפרצוף, הייתי חוזרת לבית אבות ומזהירה את כל החברים שלי שלא יקחו אותה. הייתי מכריחה אותם לירוק את כל התרופות האלה, שנותנות לנו חיים שלא שווה לחיות. (שתיקה, למנש יש הארה)
 מנש (רציני מאוד) ברשותכם, הייתי רוצה לדבר עם הדודה ביחידות. גדעון, בוא אתי.
 יוצאים שניהם עם הדודה

תמונה 5

רבע שעה אחר כך

- ויי גילה יעקבובסקו י"ב חמש! אז מה עיברת מגילה לגוני?
- גוני כן
- ויי איזה קטע שאני מכירה את אחותך... אז בעצם אנחנו מאותה שכונה!
- גוני אה... כן.
- ויי אז כל ההבדל הוא שאת תפשת את גדעון ואני...
- גוני כן
- ויי נראית לי מוכרת, אבל לא הייתי בטוחה.
- גוני לפעמים גם אני לא מכירה את עצמי, עם כל השינויים שעשיתי בזמן האחרון... וביום ראשון אני נכנסת לעוד סיבוב
- ויי מה הפעם?
- גוני שאיבת שומן.
- ויי איזה כיף לך!
- גוני כיף לי? זה לא כיף זה סבל, ובכלל, אני לא שלמה עם כל השיפוצים האלה, הייתי שמחה לקבל את עצמי כמו שאני.
- ויי מאמי תעשי רק מה שטוב לך, אל תדפקי חשבון לאף אחד, אפילו לא לעצמך, כי לפעמים אנו הנשים האויבות הכי גדולות של עצמנו.
- גוני את כל כך צודקת. לפעמים נמאס לי מהשאיפה לשלמות הזאת, הכל אצלי חייב להיות מושלם, אני, הבית, האירועים שלי... זה מטורף, בשביל מי? בשביל מה? בעלי אפילו לא שם לב אלי.

ויוי איך ישים לב? הוא גבר. (לוקחת אותה למראה) תסתכלי! את צריכה ללמוד לאהוב את עצמך, לא חשוב איך את נראית. ואז, עם ניתוח, בלי ניתוח, את תראי מהמם, מילה של ויוי.

(מתחבקות, נשמע צחוק של מנש מבחוץ)

גוני מאיפה הצחוק של בעלך מוכר לי?

ויוי זה נדמה לך, יש לו קול שמזכיר קולות של אחרים. נכנסים מנש וגדעון, צוחקים

מנש אמרתי לך שיש בינינו כימיה? לפתוח סתימות זאת המומחיות שלי! אלהים אולי לא ברך אותי ביופי אבל הוא נתן לי אף. אני מריח הזדמנויות כמו כריש שמריח דם, מקילומטרים! ואז אני מסתער! וכשמנש מסתער, מנש כובש!

גדעון (לויוי) הוא משהו בעלך, פשוט תופעת טבע.

ויוי כן, קינג קונג

מנש ויוי, נשיקה פה (מפנה לחי) צד שני. עכשיו על האף. יש לך בעל גאון.

ויוי כן אינשטיין?

מנש קבלנו את הדירה שלנו בחזרה!

ויוי מה?

מנש קבלנו את הדירה שלנו בחזרה!

ויוי מה?

מנש את הדירה – קבלנו בחזרה. גדעון יחזיר את הדירה לדודה, אנחנו נמשיך לגור שם.

ויוי: אבל איך? רק לפני חצי שעה...

- מנש מה זה חשוב? אני וגדעון הסתדרנו, לא ככה גדעון?
- גדעון בהחלט.
- גוני איזה יופי! אני לא הייתי יכולה לישון בשקט בידיעה שתזרקו לרחוב.
- מנש וזה לא הכל, ויוי – הדודה חוזרת לבית אבות.
- ויוי די, אני מתה.
- מנש נשבע לך, מרצונה החופשי. לא ככה גדעון?
- גדעון זאת היתה בחירה שלה ואנחנו מכבדים אותה.
- גוני גדעון, אתה מפתיע אותי.
- ויוי (נושמת לרווחה) מנש אתה מפתיע אותי.
- מנש והדובדבן: תרשי לי להציג לך את ספק נייר הטואלט הרשמי של כל המוסדות של גדעון והיועץ שלו לענייני צנרת וחסכון!
- ויוי מי זה?
- מנש אני, גברת בביוף, אני!
- ויוי מזל טוב! (לגדעון) עשית בחירה מצוינת, בעלי הוא איש עבודה למופת.
- מנש איפה לירון? יש לי חדשות גם בשבילו. לירון!
- לירון (נכנס עם הדודה שחזרה לישון) מה החגיגה? מה עם התרופה של הדודה?
- מנש הכל מסודר! הדודה מסודרת, אנחנו מסודרים והכי חשוב - אתה מסודר. סגרת עם גדעון בשבילך יופי של חוזה. לא ככה גדעון?

- גדעון הסכמנו על הכל. בוא לירון, יש לי סט מחבטים חדש במרתף שאני לא משתמש בו, אולי תרצה אותו. בוא גם אתה מנש, תראה את מרתף היין שלי, מעניין אותך?
- מנש מאוד, גם אני שוקל בימים אלה להרים איזה מרתף יין. (יוצאים) תגיד את המרתף קודם חופרים מלמעלה או למטה...
- גוני (נזכרת) אוי יש לי פראדה ממש חדשות, לא לבשתי אותן. עלי זה קצת צעקני, עליך זה יראה משגע.
- ויי אני חייבת לספר לשירן, היא כל כך תשמח, איפה באמת הילדים?
- גוני נראה לי שמתחת לאף שלנו צומחת אהבה גדולה, מי היה מאמין.
- ויי ככה זה בחיים, כמו בטלנובלה, האהבה צצה מהכיוון הכי פחות צפוי.
- גוני הכי פחות צפוי. (יוצאות)

תמונה 6

יצחק מתעורר, מבחין בדודה הנמה לצידו. מנסה להיזכר, היא גם מתעוררת.

	בוקר טוב חמודל'ה.	יצחק
	איזה בוקר, איזה חמודל'ה...	דודה
	את... כמה זמן עבר? ארבעים שנה?	יצחק
	ארבעים ושש שנה ושבעה חודשים	דודה
	סליחה אבל איך קוראים לך?	יצחק
	כבר שכחת?	דודה
	אל תעלבי, גם את השם שלי צריכים להזכיר לי מדי פעם.	יצחק
	אני פנינה, פנינה גורביץ', אבל אתה תמיד קראת לי פרלה.	דודה
	פרלה, פרלה... (פאזזה, עיניו מתמלאות דמעות) פרלה שלי, איזה זכרון מתוק. נשארת אותה יפיפיה. את זוכרת אותי? 6 בספטמבר 1964 שעה 16:00 בבית הנשיא.	יצחק
	את זה אתה כן זוכר?	דודה
	לזכור מה קרה לפני ארבעים שנה אני זוכר כאילו זה קרה לפני חמש דקות, אבל לזכור מה קרה לפני חמש דקות... זה כבר סיפור אחר. בגללך מדינת ישראל כמעט נקלעה לתקרית דיפלומטית חמורה. זה היה בקבלת פנים לשגרירים הזרים, עם הנשיא וכל הסגל, ומישהו שבר כוס...	יצחק
	קערה של פונץ'.	דודה
	קערה של פונץ' ואת התחלת לנקות. איך שראיתי אותך שכחתי מכל השגרירים ומהנשיא, לא יכולתי להוריד ממך את העינים, שוטפת את הרצפה ומנענעת את הגוף המדהים שלך...	יצחק

שיגעתי אותך לגמרי.	דודה
לא היתה אשה אחת בכל המשרד, בכל הסגל הדיפלומטי, שלא יכולתי להשיג. רק את אמרת לי לא. זה תמיד צרב לי. את אלה שנותנות שוכחים, את אלה שאמרו לא- אף פעם.	יצחק
היית נשוי.	דודה
הייתי נשוי, עכשיו אני לא. את נראית נפלא, כל כך נפלא שבא לי...	יצחק
מה בא לך?	דודה
עשר שנים שלא הרגשתי כלום, לא בלב, ולא... את יודעת, כבר חשבתי שהכל מת אצלי, והנה אני מתרגש כמו נער, והכל בגללך, יפיפיה שלי...	יצחק
(הוא מתקרב אליה, היא קמה על רגליה ויוצאת, הוא אחריה.)	

תמונה 7- מרפסת

שירן וזיו מתנשקים בלהט

עוד נשיקה, עוד קצת לפני שאנחנו נכנסים...	זיו
ואו... שירן, זה היה... ואו... והאצבע הקטנה בסוף... ואו ואו ואו...	זיו
התחלת לנבוח הא?	שירן
רק לנבוח? ליייל! לצרוח! שכל העולם ישמע כמה אני מטורף עליך, המחשבה שאני אהיה בלעדייך אפילו רגע אחד מטריפה אתי, אני יכול לחשוב רק על דבר אחד: על העתיד שלנו, האושר שלנו...	זיו
אושר באלף או בעין?	שירן
באלף כמובן, בשבילי, כסף הוא אף פעם לא שיקול.	זיו
אלה המלים שרציתי לשמוע כל החיים.	שירן

- זיו תכננתי לנסוע בקרוב לחו"ל, אבל עכשיו אני אחכה שתגמרי בית ספר.
- שירן שטויות, אני באה איתך.
- זיו אבל הלימודים שלך.
- שירן (נוגעת בו) נראה לך שיש לי עוד משהו ללמוד? לאן נוסעים? פריז? ברצלונה?
- זיו אפריקה. סיירה לאון. לאחד המקומות הכי נידחים ומנותקים בעולם, בלי טלפון, בלי מים זורמים, בלי חשמל...
- שירן ואיך אני אעשה פן?
- זיו אני, את, יחד עם עוד כמה מתנדבים מכל העולם, הולכים לפתוח שם מרפאה מודרנית ולטפל באנשים האלה. מדובר במשימה של שנה לפחות. מדהים הא? שנה, במדבר!
- שירן מה זה מדהים... ולמה לדעתך מעניין את התחת שלי כמה כושים חולים?
- זיו (נעלב) איך את מדברת? מדובר במשימה הומניטרית...
- שירן אתה לא מתבייש להציע לי לנסוע למדבר? מדבר יש לי בטיול שנתי מהבית ספר. חשבתי שאתה מציע לי לנסוע ללונדון, ניו יורק, בתי מלון 5 כוכבים, שופינג...
- זיו שופינג? אתי? בחיים לא! אני שונא את תרבות הצריכה!
- שירן מה רע בצריכה? החלום שלי זה להיות צרכנית.
- זיו גם אין לי כסף לזה. אני לא לוקח מההורים שלי שקל. בעקרון!
- שירן איזה עקרון? להיות אדיוט? רגע רגע רגע, הולד אין! אתה רוצה להגיד לי שכל זה...
- זיו בעקרון! רק לשכר לימוד...

שירן אני לא מאמינה שאני חיה. אתה סוטה, מעוות. ברור לך שאם נהיה ביחד זה ישתנה.

זיו איזה ישתנה?

שירן אבל אמרת לי שכסף בשבילך זה לא שיקול... (פורצת בבכי, הוא ניגש לנחם אותה) אל תיגע בי.

זיו שירן, יש דברים יותר חשובים בחיים מבתי מלון ושופינג, נתינה לזולת משל...

שירן אתה לא תלמד אותי על נתינה לזולת!

זיו שירן...

זיו איזה מפגרת אני, עוד פעם נתתי לזולת בחינם. יוצאת בכעס, הוא אחריה

זיו תקשיבי לי רגע אני מתחנן... (שירן יוצאת, הדודה נעמדת לידו) שירן! מבחין בדודה, יוצא, יצחק נכנס אחריו למרפסת

תמונה 8 – מרפסת

יצחק	אז את לא צריכה כסא, את יכולה ללכת.
דודה	ללכת יכולתי גם קודם, רק שלא היה לי לאן.
יצחק	שמעי נא. אני גר לבד בבית ענק, לא רחוק, בזכרון יעקב. אולי תבואי לגור איתי?
דודה	מה?
יצחק	את תחיי כמו מלכה, יש לי מבשלת ומנקה ונהג וכסף יותר ממה שאני יכול לבזבז. רק בואי.
דודה	אני צריכה לחשוב.
יצחק	בגילנו - אין זמן לחשוב.
דודה	עכשיו?
יצחק	חיכיתי 40 שנה, אני לא מוכן לחכות עוד רגע. את אשה יקרה, ואני לא מוכן לוותר עלייך.
דודה	אתה לא יודע כמה יקרה... 35 אלף שקל בחודש - מינימום.
יצחק	או - הו. את אוהבת פרוות? יהלומים?
דודה	איזה פרוות ואיזה יהלומים? בחיים לא היתה לי אפילו פרווה של עכבר. זה המחיר של התרופה שמחזיקה אותי בחיים. בלעדיה אני סמרטוט. לפני כמה שבועות הממשלה הוציאה אותה מהסל תרופות.
יצחק	שילכו לעזאזל. לא משנה לי, יש לי רכוש במליונים. עוד משהו?
דודה	לא.
יצחק	אז את אומרת כן?

- דודה   כן.
מסתער עליה בחיבוקים ונישוקים, פתאום היא עוצרת בפתאומיות, נזכרת.
- דודה   (נבהלת) אוי ואבוי לי, מה עשיתי...
יצחק   התנשקנו, זה הכל.
- דודה   לא, לא זה. אני לא יכולה לבוא לגור איתך. אני עשיתי הסכם.
יצחק   עם מי?
- דודה   עם הבן שלך.
יצחק   איזה הסכם?
- דודה   אני לא יודעת מה קרה לי. פתחתי את העינים וראיתי שאני בבית שלו, של האיש שלקח לי את הבית...
יצחק   מה?
- דודה   הייתי דיירת באחד הבתי אבות של הבן שלך
יצחק   זה כבר מסביר הרבה, אז מה קרה?
- דודה   אני לא יודעת מה קרה, הזקנים לא מתים. הם סובלים, הוא סובל... אז הוא בקש ממני... אני לא יודעת איך הסכמתי... כבר שבוע אני בלי התרופה, המוח שלי נהיה כמו ספוג...
יצחק   הסכמת למה?
- דודה   אני מתביישת.
יצחק   הסכמת למה?
- דודה   הסכמנו ש... שאני אחזור לבית אבות ואשכנע את כל החברים בבית אבות לא לקחת את התרופות החדשות.
יצחק   מה???

ובעבור זה הוא יחזיר לי את הבית.	דודה
ואני חשבתי שהוא השתנה...	יצחק
ואני חתמתי לו (ממלמלת בבכי)	דודה
אבל למה הסכמת?	יצחק
לא רציתי שיזרקו את המשפחה שלי לרחוב.	דודה
איזו אצילות מצדך. ואיזו נבזות מצידו. (מתחיל לצעוק) גדעון! גדעון! תגיע הנה מיד! גדעון! יורדים מן המרפסת	יצחק

תמונה 9 – סלון

נכנסים כולם, כולל זיו ושירן בשיאה של מריבה.

שירן	עזוב אותי! מה אתה נדבק אלי? לך כבר, סע לאפריקה, סע לקוטב, רק טוס לי מהעיניים. אתה מעוות לגמרי, פשוט סוטה.
ויי	מה קרה חמודה שלי?
שירן	הבן אדם הזה, יכול להיות לו כסף למה שהוא רוצה, וכל מה שהוא רוצה בחיים זה לטפל בכושים חולי איידס. ועוד לקחת אותי איתו!
זיו	כל מה שראית בי זה את הכסף של ההורים שלי?
שירן	מכוער, חרמן, עם כזה קטן - יש משהו אחר לראות ברך?
זיו	מה???
יצחק	גדעון!
גדעון	הכל בסדר אבא?
גוני	יצחק, כמה טוב שחזרת לעצמך, אני רק רוצה להזכיר לך שהבטחת לי...
יצחק	תשתקי. שמונים וחמש שנה אני חי, ותאמינו לי פגשתי הרבה נבלות בחיים, אבל כמו הבן שלי – עוד לא פגשתי.
גדעון	אני לא מוכן שתדבר אלינו ככה.
יצחק	אפשר לדבר אחרת עם מי שעשה עיסקה שטנית עם האשה הנפלאה הזאת, האהובה שלי?
ויי	אהובה שלו?
יצחק	כן, אהובה שלי!
גדעון	אבא אתה הוזה.

- מנש מאיפה אתה מכיר אותה בכלל? הרגע נפגשתם.
יצחק והדודה מתבוננים אחד בשני וצוחקים
- יצחק הרגע נפגשנו...
- ויי היא באמת אהובה שלו.
- יצחק אתה סכמת איתה שתחזור למות בית אבות ותשכנע אחרים לעשות כמוה?
- גדעון חס וחלילה, תן לי להסביר, אבא, מדובר פה באקט הכי הומני שיש...
- יצחק מה קרה? כבר לא משתלם לך להרוג את הזקנים לאט לאט? רוצה לעשות מכה?
- גדעון אתה לא תדבר אלי כאילו אני רוצח! היא הביעה רצון מפורש בדעה צלולה, אני רק רציתי לעזור לה ולמשפחה שלה, כולם פה עדים...
- יצחק מה? כולכם הייתם פה ונתתם לו לעשות את זה?
- גוני יצחק דרלינג, אני לא מבינה למה אתה מתפרץ ככה לפני שאתה...
- יצחק ולך יש את החוצפה לנפח לי את המוח על אירועי הצדקה שלך? חסות את רוצה ממני? בעיטה בתחת את תקבלי ממני! עופי לי מהעינים, את וכל השיפוצים שלך! תחזרי לאשפתות שמשם הבן שלי גרד אותך.
גוני פורצת בבכי מר וממהרת החוצה
- יצחק. (לדודה על משפחת בביוף) אלה המשפחה שלך?
- דודה מה לעשות?
- יצחק אתם נתתם לה לעשות דבר כזה?
- לירון אני לא ידעתי על החוזה. אבא, איך הרשית לדודה לחתום?
- גדעון מה זאת אומרת איך הוא הרשה? הוא היה היוזם. (המבטים מופנים למנש)

- מנש   אני אני... אני לא יזמתי כלום, אני רק תיווכתי. תגידי להם דודה. הכרחתי אותך?
- דודה   לא.
- מנש   בבקשה. היא לא רצתה שיזרקו את המשפחה שלה לרחוב. ואתה (ליצחק) מה אתה בא לנו עכשיו כמו איזה סנצ'ו פנשו להציל את דודה שלי? אתה מתנשא עלי? אתה בחיים שלך לא תסחוב אותה על הגב קדימה מה שאני סחבתי אותה אחורה! נראה אותך חי איתה יום אחד.
- יצחק   יום אחד? אני אחיה איתה כל יום ויום מהחיים שנשארו לי.
- מנש   בבקשה. מה זה?
- דודה   הוא הציע לי לעבור לגור איתו.
- ויי   (המומה) אה???
- דודה   בוילה שלו. בזכרון יעקב. יש נוף לים? (יצחק מהנהן) עם נוף לים
- מנש   איזה יופי דודה! אני אבוא לבקר אותך.
- דודה   בלי טובות.
- יצחק   (לבנו) אני עוד לא גמרתי אתך
- גדעון   אבא, אתה לא מבין מה היה כאן, המניעים שלי היו טהורים...
- יצחק   אם אני אשמע ממך עוד ציוץ, אני אוקיע אותך. יש לי עוד קשרים אתה יודע. אתה לא תוכל להוציא את האף מהבית מרוב בושה. לא שאני מבין איך אתה מוציא אותו היום.
- גדעון   בסדר, בסדר.
- יצחק   ואתה תחזיר לה את הבית שלה. ברור?

- גדעון   בסדר. מי צריך את החור ההוא בכלל? אבל אבא, אל תשכח את מה שהבטחת לי... בעניין סיירה לאון, לדבר עם הנשיא, שייתן לכרות יהלומים... זוכר?
- יצחק   בטח בטח... אתה רוצה שאני אעזור לך ולשר האוצר ולחברים האוליגרכים שלו לשדוד את הארץ ההיא כמו ששדדתם את הארץ הזאת, נכון? תשכח מזה. אם הם יעזו להניח את כף רגלם באיזור המכרות, יקצצו אותם לחתיכות במצ'טות. לבן שלך אני אעזור בשמחה, לך – בחיים לא. (לדודה) בואי מיידלע נזוז, הילד שלי עושה לי בחילה.
- לירון   רגע, אני בא אתכם (לגדעון) גם לי אתה עושה בחילה. אני הבאתי לכאן את דודה שלי כדי להציל אותה, ואתה הצעת לחזור למות בבית אבות? קח את המקלות שלך ואת הטיסות שלך, אני אסתדר בלעדיך.
- מנש   לירון תכף ומיד תבקש סליחה!
- דודה   כל הכבוד ילד!
- גדעון   דורון, אני מבקש ממך, תחשוב לרגע, אני מציע לך הזדמנות חד פעמית...
- לירון   לירון, השם שלי לי-רון, ותמצא לך קאדי חדש. לוזר.
- יצחק   אל תדאג ילד, אם אתה חצי ממה שפרלה מספרת עליך – אני הספונסר החדש לך. מי אתה חושב לימד את הפישר הזה לשחק גולף? בוא אני אכיר לך את רונלד רייגן, הוא מחכה לי בבית...
- יוצאים, מנש נופל לרגלי הדודה
- מנש   סליחה דודה סליחה, אני לא יודע מה קרה לי, את כמו אמא בשבילי, יותר מאמא, את גדלת אותי ואני... תגידי שאת סולחת לי. אם לא אני מפסיק לנשום, ברגע זה, לא רוצה לחיות יותר, הנה - הנשימה האחרונה שלי. מפסיק לנשום, הדודה מחכה שיחנק
- דודה   בסדר, סלחתי.
- מנש   תודה. (נושם) דודה. את לא תזרקי אותנו מהבית נכון?

- דודה חס וחלילה.
- מנש ותסדרי לי קצת קליינטורה מזכרון הא? לנייר טואלט.
- דודה רק דבר אחד אני רוצה ממך.
- דודה את הירח אני אביא לך.
- דודה תחזיר לי את הפאה שלי
- מנש את הפאה אי אפשר.
- דודה מה יהיה איתך מנש, כל החיים תלך על עקום? (לוקחת לו את הפאה)
(גוני נכנסת)
- גוני הוא הלך הזקן הנורא הזה? (מבחינה במנש נטול פאה) אתה? אתה לא עשית לפני שבועיים מנגל פה בחוץ!
- מנש אני? מנגל? מה לי ולמנגל, אני צמחוני.
- גדעון צמחוני? שני קילו פילה טרפת מול העינים שלנו!
- גוני מהרגע שנכנסת הביתה הקול שלך העביר בי צמרמורת, יא חתיכת חרא מלוכלך, איך העזת לנצל את הכנסת האורחים שלנו ולזהם את הבית שלי? גדעון אתה עוד לא קולט? זה האיש ששבר לנו את הויטראז' הבלגי 2500 דולר למטר, גדעון!
- גדעון אתה?
- גוני וקלל והעליב אותי וזרק עלי פולקע...
- ויי תרשו לי להסביר, בעלי מנש הוא איש עדין נפש, אבל לפעמים...
- גוני את בגדת באמון שלי! את ידעת שבעלך בתחפושת. ככה אני יכולה לסמוך עליך? יאללה יאללה קחי את הנעליים ועופי מפה יחד עם הבבון שלך.

ויי תתביישי לך, חמך צדק:תחזרי לפח האשפה שלך, הבושם הכי יקר בעולם
לא יכסה על הסירחון שלך.

גוני החוצה! כולכם! מיד!

ויי אנחנו הולכים מעצמנו. את ויויאן בביוף לא מגרשים. (מעיפה את הנעליים
והבגדים על הזוג הררי) את יכולה לקחת בחזרה את הארמני ואת
הפראדה ואת ... זה לא! (שומרת לעצמה זוג נעלים אחד) את ויויאן בביוף
לא קונים במותגים! בואי שירן

שירן (לזיו) סוטה!

הן יוצאות

מנש בוא רגע, בוא בוא רגע, (גדעון נשאר יושב, מנש מתקרב לגדעון) יופי,
באת. גדעון, מה שהיה היה. אני מוכן לתת לך הזדמנות אחרונה, אני יכול
להוציא אותך מהבוץ...

גדעון תוציא את עצמך החוצה, אתה והניר טואלט שלך, חזרה לבית שימוש

מנש על הטעות הזאת אתה תצטער עד יום מותך. ברגע זרקת לאסלה את
הסיכוי היחיד שלך!

יוצא. טורק את הדלת בחוזקה, הויטראז' שניפץ בתמונה הראשונה (ותוקן)
מתנפץ שוב

גוני עוד פעם! הויטראז' הבלגי...

גדעון הכל הלך כל כך טוב עד שאבא שלי היה חייב לקלקל ...
נכנס שר האוצר, גדעון לא מבחינים בו

גדעון ואז הגיע הבבון הזה, הדגנרט הזה, עם הבתי שימוש שלו, שילך לעזאזל
גורילה, אורנג גוטנג ... (מבחין בשר האוצר) סליחה, ברוך הבא.
נכנס שר האוצר, מתבונן על השברים.

שר אוצר ערב טוב, שבת שלום.

גוני שבת שלום

	שר האוצר	איפה הוא?
גדעון		הוא לא הרגיש טוב
שר		מממ לא הרגיש טוב
גדעון		היה חייב ללכת
שר		היה חייב ללכת... חבל. אבל ענין שלנו מסודר נכון?
גדעון		כן.
שר		מחר בבוקר חבר'ה רוצים לצאת לשטח לכרות יהלומים.
גדעון		אה... כן... לא... היתה בעיה קטנה אבל באופן עקרוני כן...
גוני		סליחה אדוני השר רציתי לשאול, בעוד שבועיים אנחנו עורכים פה אירוע, אולי אתה יכול... (השר מסתובב אליה כועס) לא חשוב
שר		בשביל מה הטרחת אותי לפה באמצע לילה?
גדעון		מה שקרה זה...
שר אוצר		(נוחר בבוז) אל תנסה אפילו להסביר. פוף.
גוני		האירוע שלי אבוד! בלי החסות של יצחק, יהיו באירוע בדיוק אותן בהמות שהיו פה היום, רק כאלה שעשו כסף.
גדעון		איזה אירוע? למי יהיה כסף לאירוע?
גוני		יש פה קארמה רעה, אני רוצה לעזוב את הבית הזה.
גדעון		זה בסדר, את יכולה להתחיל לארוז. הכונס נכסים כבר ידאג להובלה
גוני		לא, לא באמת...

- גדעון (מתחיל לצחוק) חנוכת בית עם מזרקת שמפניה רצית? (על החלון השבור והבית המבולגן) הנה החנוכת בית שלך! חנוכת בית יפה מזאת כבר לא תהיה לך! וגם לא אורחים יותר מכובדים.
- זיו (שקוע בעצמו) אולי אני לא אסע לאפריקה?
- גדעון תיסע תיסע, אני אבוא איתך.
- גוני מה???
- גדעון ניקח את מה שנשאר, כמה תכשיטים של אמא ונברח...
- גוני למה דוקא לאפריקה?
- גדעון אין להם הסכמי הסגרה עם מדינת ישראל.
- זיו אבא, אני עשיתי החלטה שמאוד תשמח אותך. אני רוצה להיכנס לעסקים, אני רוצה שיהיה לי כסף, הרבה כסף... אני אראה לה לשרמו... תכניס אותי לעסקים אבא? (גדעון המום, אחר כך הוא מתחיל לצחוק) בבקשה, אני אתחיל מלמטה אם תרצה, אני אעשה הכל, רק תבטיח לי קידום מהיר, אני ארשם למינהל עסקים, אני אעשה תואר כפול במשפטים ובכלכלה, ונשקיע בבורסה אבא ונפתח עסקים חדשים, תאר לעצמך: הדמיון שלי יחד עם הכסף שלך, מי יוכל לעצור אותנו? אנחנו נהיה אימפריה... למה אתה צוחק?
- גדעון תגיד אתה חרש? אתה לא מבין מה אני אומר? אני פושט רגל! אבא שלי לא יעזור לי עם סיירה ליאון, שר האוצר לא יעזור לי עם התמיכה בבתי אבות. אין יותר רזרבות, נגמרו לי כל הטריקים. אני גמור.
- גוני די גדעון, אתה נסחף...
- גדעון אני גמור אני אומר לך, ג-מור. הנייד שלו מצלצל, הוא עונה.

גדעון: (בכעס) כן, חדווה משהו חשוב? יום ששי היום... מה? שלושה בפרדס חנה? ... ועוד שניים בנס ציונה? ועוד שניים איפה? ... (מתחיל לחייך בהקלה) כולם רק הלילה?...אוי ואבוי... וכמה בבתי חולים? חמישים?! אני לא מאמין... כבר יודעים ממה? ... זן חדש של שפעת? ואין נגדו חיסון? ... איזה בזיון... מתפשט מהר? ... איזה אסון... (מתאפק לא לפצוח במחול) כן כן הנוהל הרגיל... תוציאו תעודות פטירה, תודיעו למשפחות, תזמינו זרים... הרסת אותי עכשיו. איזו מכה, פשוט אסון... ועוד משהו חדווה: ליום ראשון בבוקר, תכיני לי על השולחן את רשימת הממתינים... תודה, ושלא נדע עוד צער.

מסיים את השיחה.

גדעון : איזו זוועה.

גוני מה קרה?

גדעון (מחבק אותה) ניצלנו.

תמונה 10 - אפילוג

מנש ויוי ושירן בדרך הביתה, מנש מגלגל את הכסא הריק של הדודה. מדוכאים

ויוי אלף פעמים אמרתי לך, תשחקי אותה קשה להשגה.

שירן מה, גם אחרי שעה שאנחנו מכירים?

ויוי איך יצאת כזאת שרלילה, איך? אלהים נתן לך רגליים כדי ללכת עליהן, לא כדי לפתוח אותן!

מנש די בנות די, אל תאכלו את הלב אחת לשניה ואל תשתו חלב שנשפך. אחרי שהכרתי את העשירים לעומק, אני יכול להגיד לכן בודאות שהם לא בני אדם. כלומר הם בני אדם, אבל מזן אחר. אני אתן לכן דוגמא מעולם החי: הם סוסים, אנחנו חמורים. הם טווסים, אנחנו עורבים. אנחנו והם מדברים אותה שפה, אבל כל אחד מבין ממנה משהו אחר לגמרי. אבל הבעיה היא אצלם, לא אצלנו. הכסף עיקם להם את כל תפישת העולם, מבינות? אין להם קשר למציאות כמונו, שאנחנו תמיד עם הרגלים על הקרקע.

שירן ועם הראש באדמה.

מנש די כבר ילדה, תלמדי מאבא שלך להסתכל על הצד החיובי: לפחות שמרנו על המסורת של המשפחה.

ויוי להיות עניים זאת מסורת?

מנש ארבעה דורות שהעוני עובר אצלנו בירושה, אם זאת לא מסורת מה כן? (פאזזה, מהורהר) בעצם... מה אני נלחם כל הזמן בעוני כאילו הוא האויב שלי? מה יש לי בחיים חוץ מהמשפחה ומהעוני? העוני הוא העבודה שלי, והוא דוקא מפרנס אותנו לא רע. נכון, לא תמיד קל והתנאים חרא, אבל יש עבודות הרבה יותר גרועות. ויש בעוני הטבות שאין אפילו בהיי טק, שקט נפשי למשל, מי שאין לו כלום לא דואג על כלום. הנה גדעון לדוגמא, לא הייתי מתחלף איתו תמורת הון שום שבעולם. כמה הוא דואג, אין לו חיים,

לילה אחד הוא לא ישן בשקט. אני לעומת זאת לא גוזל בתים מאנשים
זקנים, אבל ישן - כמו תינוק! כמו תינוק אני ישן. תינוק.

סוף